

อารมณ์ความรู้สึกของผู้ถูกระทำ
Emotion and feeling of being victimized

ศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2561-2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ภาพพิมพ์

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

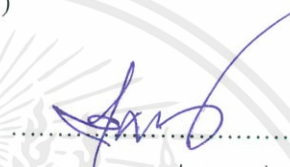
ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์คณากร คชาชีวะ)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์กัญจณา คำโสภี)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์คณากร คชาชีวะ)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนสาร พัฒนสุทธิชกุล)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชชา แก้วทองताल)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนอมนวน เคาชานึงค์)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ชลฤทัย ชลอมรค์)

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุทธนา นิ่มเกตุ)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชชา แก้วทองताल)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อการศิลปนิพนธ์ : อารมณ์ความรู้สึกของผู้ถูกรังแก
The emotion and feeling of being victimized
ชื่อผู้วิจัย : สุกัญมี ศิริภัทรพงศ์
รหัสนักศึกษา : 58020494
เดือน ปี ที่วิจัยเสร็จ : 2561-2562
อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พัดชา แก้วทองตาล

บทคัดย่อ

การคุกคามทางเพศในสังคมไทยถือเป็นเรื่องใหญ่ที่ควรเร่งแก้ไขในสังคมไทยปัจจุบันซึ่งเป็นสาเหตุทำให้ผู้วิจัยเห็นจุดบกพร่องของเรื่องนี้ เพราะการคุกคามทางเพศมีผลกระทบหลายด้าน เหตุการณ์การคุกคามทางเพศมักเกิดขึ้นกับเพศที่อ่อนแอกว่า อย่างเช่น เพศหญิงและเด็กเยาวชนไทยที่เป็นอนาคตของชาติ ข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ร่องลึก โดยได้รับแรงบันดาลใจ

จากการศึกษาข้อมูลจากประสบการณ์จริงของข้าพเจ้า รวมไปถึงบุคคลรอบข้างและแหล่งข่าว อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ เพื่อเข้าใจถึงเหตุการณ์นี้ได้อย่างแก่นแท้ ข้าพเจ้าเลือกสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้ตุ๊กตาบาร์บี้ น้ำ พลาสติก มาสร้างสรรค์ผลงานเพื่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกที่สมบูรณ์และหลากหลายในผลงานทางศิลปะ โดยแสดงถึงความคิดและจินตนาการของข้าพเจ้า ด้วยกรรมวิธีทาง โดยใช้เทคนิคภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching) เป็นสื่อกลางในการสร้างสรรค์ผลงานทั้งหมดจำนวน 5 ชิ้น ซึ่งในภาคศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ได้กล่าวขั้นตอนในการปฏิบัติงาน ตลอดจนแนวทางการแก้ปัญหาตามหลักวิชาการ ศิลปะเพื่อสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นในผลงานทางศิลปะที่เป็นไปตามแนวความคิดและความต้องการของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์งานชิ้นนี้เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของผู้ถูกรังแกทางเพศ และทำให้ข้าพเจ้าได้ค้นพบว่างานศิลปะสามารถช่วยเหลือสังคมได้ไม่มากนักน้อย ซึ่งข้าพเจ้ามีความหวังเป็นอย่างมากให้ผลงานของข้าพเจ้าเกิดประโยชน์สูงสุดในสังคม เมื่อมีผู้พบเห็นผลงานแล้วสามารถเปลี่ยนมายาคติ เรียกพลังของสังคมให้เกิดการสนับสนุน การเปลี่ยนแปลง นั่นคือว่างานวิจัยฉบับนี้ประสบความสำเร็จแล้ว

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้คงจะสำเร็จไม่ได้หากขาดความช่วยเหลือจากบุคคลต่างๆ เหล่านี้ซึ่งข้าพเจ้าขอเก็บความรู้สึกและความซาบซึ้งในพระคุณผ่านตัวอักษรด้านล่างนี้ **ขอบพระคุณ คุณย่า** ที่คอยส่งกำลังใจทรัพย์สินสำคัญ เป็นปัจจัยหลัก และปัจจัยสำคัญในการใช้ชีวิตในมหาลัย ซึ่งนอกจากกำลังใจแล้ว อีกหนึ่งกำลังใจสำคัญคือกำลังใจที่คุณย่ามอบให้ และความเป็นห่วงเป็นใยที่ได้จากท่าน ถ้าไม่มีเงินค่าเทอมจากคุณย่า ป่านนี้คงได้เรียนที่รามคำแหง ซึ่งจะจบมัย อีกเรื่องนึง **ขอบพระคุณ อาจารย์พัชชา** ที่คอยให้คำปรึกษาตลอด 4 ปี ในการเรียนภาพพิมพ์ รู้สึกเก่งได้เพราะอาจารย์ที่คอยกระตุ้น ถึงแม้จะไม่ค่อยชม แต่ก็รับรู้ได้ถึงความพึงพอใจ ซึ่งตอนนี้ อาจารย์พอใจกับเล่มมัย ก็ไม่กับตัวชิ้นงานมัย ก็ไม่ และดีใจที่มีอาจารย์ที่เป็นกันเอง คุยสนุก คุยง่าย รู้สึกโชคดีมาก ๆ ที่เลือกอาจารย์พัชชา ยังจำได้ว่าตอนเรียนภาพพิมพ์ปีหนึ่งคาบแรก บอกกับตัวเองว่า เราจะเลือกอาจารย์คนนี้เป็นที่ปรึกษา เพราะ มีรุ่นพี่บอกว่าดีมาก แต่เราเชื่อว่า อาจารย์ต้องใจดีมาก ๆ แน่แน่นอน ถ้าอาจารย์ได้มาอ่าน หนูอยากบอกว่า หนูขอบคุณอาจารย์มากจริง ๆ รักและเคารพ **ขอบคุณ คุณปลื้ม** ที่เป็นทั้งกำลังใจ พี่ชาย พ่อ ไปในตัว รู้สึก โชคดีที่มีคุณปลื้มอยู่ข้าง ๆ ค่อยชี้ทางนำทางไปในทางที่ดี และคอยให้กำลังใจเสมอตลอดระยะเวลา 4 ปี ที่เข้าไป 1 ช่วงเวลาทำธีสิสแทบไม่ให้คุณปลื้มช่วยงาน แต่ชอบที่จะเห็นคุณปลื้มในตอนทำงาน แ่ได้เห็นก็ทำให้เข้าใจคำว่า นิ่งเป็นกำลังใจ มันเป็นยังไงจริง ๆ และการที่ได้กำลังใจจริงที่แท้จริงมันเป็นอย่างไง **ขอบคุณ** มากนะ ที่ทำให้ความทรงจำในมหาลัยมีแต่เรื่องดี ๆ **ขอบคุณ พี่หมี นะนินะนะจ๊ะ** ที่คอยทำเล็บสวย ๆ และ ให้ความรักเค้าตลอด 4 ปี จำได้ว่าพี่หมีเป็นคนสอนเค้าเขียนใจ ตอน ปี 2 เพราะเค้าจำวิธีทำไม่ได้ พี่หมีเป็นคนจิตใจดี มีน้ำใจ และจริงใจเสมอ ดีใจมากที่ได้เป็นเพื่อนกัน ถึงเค้าพี่หมีจะเป็นพี่เค้าก็เถอะ ถ้าไม่มีพี่หมี ตอนปี 4 ช่วงเวลาก่อนเรียนจบคงจะเหงาน่าดู **ขอบคุณ เป็รียว มาลอกมาแลก** คนนี้ขาดไม่ได้ เพราะเป็นผู้ชายคนเดียวในภาพพิมพ์ที่รักมาก ตอนปี 1 ไม่ชอบนางมาก ๆ แต่มารักหมดใจตอนปี 4 เพราะนางช่วยเหลือตลอดทุกเรื่อง ถ้าไม่มีนางไม่มีใครให้ฮิมอุปกรณ และไม่มีใครให้เรียกที่รักนะ **ขอบคุณ พลอย แพน ซิซึ โขติ แดงโม เมริกา เฟิน มะปราง อาร์ทรี พี่เจ้ง พอล เก่ง น้ำฝน ปุ๊ก กอล์ฟ และเพื่อนชาววิจิตรศิลป์รุ่น 23** ที่เป็นเพื่อนที่ดีต่อกันเสมอมา ยกเว้นพลอยกับ โขติที่เป็นเพื่อนแล้ว แต่ก็รักในความเลวของสองนาง ส่วน เฟิน มะปราง เมริกาเป็นเพื่อนแก๊งสมัยปี 2 3 ที่ยังสนิทเหมือนเดิมและรักเหมือนเดิม **ขอบพระคุณ ลูกค้า** ที่คอยจ้างงานให้ไปถ่ายแบบ เดินแบบ ถ่ายโฆษณา ถ้าไม่มีลูกค้า คุณย่าต้องเหนื่อยแน่ ๆ และสุดท้ายนี้ **ขอขอบคุณตัวเอง** ที่ตั้งใจ พยายาม มีขี้เกียจบ้าง แต่ก็มีความอดทนที่จะทำมันจนเสร็จ และ ดีใจที่ได้เรียนที่นี่ ดีใจที่ได้ทำงานศิลปะ ดีใจที่ได้เจอเพื่อนๆ ทุกคน

สุลักษณ์ ศิริภัทรพงศ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	2
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	3
1.4 ขอบเขตของโครงการ	4
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	5
2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากประสบการณ์ตรง	5
2.2 อิทธิพลที่ได้รับการสื่อต่าง ๆ	5
2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	10
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์	22
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างแบ่งออกได้เป็น 3 โครงการ	22
3.2 เทคนิคและวิธีการสร้างสรรค์ผลงาน	32
3.3 ขั้นตอนการปฏิบัติงาน	35
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน	48
4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	48
บทที่ 5 บทสรุป	61
บรรณานุกรม	62
ภาพผลงานศิลปะ	63
ประวัติผู้เขียน	66

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 ไม่มีชื่อภาพ	9
ภาพที่ 2.2 ไม่มีชื่อภาพ	9
ภาพที่ 2.3 ซินดี	10
ภาพที่ 2.4 นิทรรศการพลังสังคมหยุดคุกคามทางเพศ	12
ภาพที่ 2.5 นิทรรศการพลังสังคมหยุดคุกคามทางเพศ	12
ภาพที่ 2.6 นิทรรศการพลังสังคมหยุดคุกคามทางเพศ	12
ภาพที่ 2.7 นิทรรศการพลังสังคมหยุดคุกคามทางเพศ	13
ภาพที่ 2.8 นิทรรศการพลังสังคมหยุดคุกคามทางเพศ	13
ภาพที่ 2.9 ฟรีดา กาโล	14
ภาพที่ 2.10 The Wounded Deer (1946)	15
ภาพที่ 2.11 ออร์นีอง	17
ภาพที่ 2.12 The Interior of My Studio A Real Allegory" 1856 AD.	18
ภาพที่ 2.13 ฟัน โคค	20
ภาพที่ 2.14 Starry Night (ราตรีประดับดาว) 1889	21
ภาพที่ 3.1 ภาพร่างโครงการชุดที่ 1 ชั้นที่ 1	23
ภาพที่ 3.2 ภาพร่างโครงการชุดที่ 1 ชั้นที่ 2	23
ภาพที่ 3.3 ภาพร่างโครงการชุดที่ 1 ชั้นที่ 3	24
ภาพที่ 3.4 ภาพร่างโครงการชุดที่ 1 ชั้นที่ 4	24
ภาพที่ 3.5 ภาพร่างโครงการชุดที่ 1 ชั้นที่ 5	24
ภาพที่ 3.6 ภาพร่างโครงการชุดที่ 2 ชั้นที่ 1	26
ภาพที่ 3.7 ภาพร่างโครงการชุดที่ 2 ชั้นที่ 2	27
ภาพที่ 3.8 ภาพร่างโครงการชุดที่ 2 ชั้นที่ 3	27
ภาพที่ 3.9 ภาพร่างโครงการชุดที่ 2 ชั้นที่ 4	28
ภาพที่ 3.10 ภาพร่างโครงการชุดที่ 2 ชั้นที่ 5	28
ภาพที่ 3.11 ภาพร่างโครงการชุดที่ 3 ชั้นที่ 1	30
ภาพที่ 3.12 ภาพร่างโครงการชุดที่ 3 ชั้นที่ 2	30
ภาพที่ 3.13 ภาพร่างโครงการชุดที่ 3 ชั้นที่ 3	31
ภาพที่ 3.14 ภาพร่างโครงการชุดที่ 3 ชั้นที่ 4	31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 3.15 ภาพร่างโครงการชุดที่ 3 ชั้นที่ 5	31
ภาพที่ 3.16 ภาพอุปกรณ์การทำงาน	32
ภาพที่ 3.17 ขัดผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์	34
ภาพที่ 3.18 ขั้นตอนการทำผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์	35
ภาพที่ 3.19 ขั้นตอนการกราฟผลงาน	36
ภาพที่ 3.20 ขั้นตอนการทำพื้นหลัง	36
ภาพที่ 3.21 ขั้นตอนการแช่กรด	37
ภาพที่ 3.22 ขั้นตอนการโรยดิน	38
ภาพที่ 3.23 ขั้นตอนการโรยวานิชดำ	39
ภาพที่ 3.24 ขั้นตอนการโรยวานิชดำ	39
ภาพที่ 3.25 ขั้นตอนการเผาวานิชดำให้ติดกับแผ่นแม่พิมพ์	40
ภาพที่ 3.26 การเขียนใจให้เกิดค่าน้ำหนักอ่อนเข้ม	40
ภาพที่ 3.27 ขั้นตอนการเขียนใจให้เกิดค่าน้ำหนักอ่อนเข้ม	41
ภาพที่ 3.28 ขั้นตอนการล้างแผ่นแม่พิมพ์	42
ภาพที่ 3.29 ขั้นตอนการผสมสีหมึก	43
ภาพที่ 3.30 ขั้นตอนการอุดหมึก	44
ภาพที่ 3.31 ขั้นตอนการเช็ดหมึก	45
ภาพที่ 3.32 ขั้นตอนการวางแผ่นแม่พิมพ์ก่อนพิมพ์	45
ภาพที่ 3.33 ขั้นตอนการหมุนแท่นแม่พิมพ์	46
ภาพที่ 3.34 ขั้นตอนเสร็จสมบูรณ์	46
ภาพที่ 4.1 ภาพผลงานชิ้นที่ 1	47
ภาพที่ 4.2 ภาพแสดงเอกภาพของผลงานชิ้นที่ 1	48
ภาพที่ 4.3 ภาพแสดงดุลยภาพของผลงานชิ้นที่ 1	49
ภาพที่ 4.4 ภาพแสดงการเคลื่อนไหวของผลงานชิ้นที่ 1	50
ภาพที่ 4.5 ภาพแสดงความเป็นเด่นของผลงานชิ้นที่ 1	51
ภาพที่ 4.6 ภาพแสดงรูปทรงของผลงานชิ้นที่ 1	52
ภาพที่ 4.7 ภาพแสดงรูปทรงของผลงานชิ้นที่ 1	53
ภาพที่ 4.8 ลักษณะผิว ก.	54
ภาพที่ 4.9 ลักษณะผิว ข.	55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

		หน้า
ภาพที่	4.10 ลักษณะผิว ค.	56
ภาพที่	4.11 วิเคราะห์ลักษณะเส้น	57
ภาพที่	4.12 วิเคราะห์ลักษณะสี	59
ภาพที่	4.13 วิเคราะห์ลักษณะสี	59
ภาพที่	4.14 น้ำหนัก แสงเงา	60

บทที่ 1

บทนำ

การถูกละเมิดทางเพศมีมายาวนานนับจากอดีตจนถึงปัจจุบัน เป็นเพราะบางสังคมเห็นว่า สิ่งนี้เป็นเรื่องปกติธรรมดาที่ยอมรับกันได้ เนื่องจากบางสังคมยอมรับความต้องการของเพศชายมากกว่าเพศหญิง แต่ที่แย่งกว่านั้น เมื่อผู้หญิงและเด็กหลายคนถูกล่วงละเมิด บางสังคมยังกลับซ้ำเติมพวกเขา เพราะยึดติดกับมายาคติที่ว่า เป็นเพราะพวกเขาแต่งตัวโป้หรือล่อแหลมเกินไปจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ถูกล่วงละเมิดทางเพศ โดยความผิดเหล่านี้ส่งผลต่อสภาพจิตใจของผู้ถูกละเมิดเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ การคุกคามทางเพศ (Sexual Harassment) ได้ถูกบัญญัติความหมายให้ชัดเจนขึ้นโดยอ้างอิงจาก กฎก.พ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ พ.ศ. 2553 รวมถึงมาตรการของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ซึ่งได้กำหนดเส้นแบ่งของ การกระทำด้วยความเสน่หาต่อกัน กับ การคุกคาม ไว้ที่ “ ผู้ถูกละเมิดยินยอมหรือไม่” ซึ่งถือเป็นนวัตกรรมทางกฎหมายที่สำคัญ อันมีที่มาที่ไปดังที่ สมร ศรีศิริ จากกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงพม. ได้กล่าวเพศ จากกรณีศึกษาเรื่องการถูกล่วงละเมิดทางเพศในเวียดนาม ที่มีเด็กหญิงอายุ 12 ปีถูกข่มขืนเนื่องจากการแต่งตัวไม่มิดชิด คนในสังคมที่นั่นกล่าวโทษว่าเป็นเพราะการแต่งตัวของเธอจึงทำให้เกิดเรื่อง ซึ่งนั่นเป็นความคิดที่ผิดมหันต์ เพราะปัจจุบันนี้ การที่เด็กถูกข่มขืนนั้น ไม่ได้เกิดจากคนแปลกหน้าเสมอไป ส่วนใหญ่แล้วจะเกิดจากคนใกล้ชิดหรือญาติในครอบครัว ซึ่งเมื่อผู้เสียหายไปแจ้งความกับตำรวจให้ดำเนินคดี แต่ด้วยความอายหรือเหตุผลใด ๆ ก็ตาม ท้ายที่สุดก็ไม่สืบหน้า หรือมีการถอนแจ้งความไปเสียก่อน ปัญหาเหล่านี้จึงยังไม่ได้รับการแก้ไขให้หมดไปเสียที จึงจำเป็นต้องมีการรณรงค์และขอความร่วมมือจากทางภาครัฐและผู้บังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง เพื่อที่ปัญหาสังคมเรื่องนี้จะได้อ้อย ๆ ลดน้อยลงลงจนหมดไปในที่สุด” รศ.อภิญญา เวชยชัย ประธานมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล เผยว่า ปัจจุบันตัวเลขของผู้ถูกล่วงละเมิดหรือถูกละเมิดทางเพศ ตามสถิติที่มูลนิธิฯ ได้เก็บรวบรวมไว้ ยังคงมีจำนวนที่เพิ่มขึ้น “ ยกตัวอย่างตัวเลขปี 2558 ในประเทศไทยที่มูลนิธิฯ ได้เก็บรวบรวมไว้จากข่าว พบว่า มีจำนวนผู้ถูกล่วงละเมิด 300 กว่าคน และมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มมากขึ้น เพราะบางรายอาจอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่สามารถออกมาเปิดเผยได้ ส่วนใหญ่มักถูกล่วงละเมิดจากคนในครอบครัว ในสถานที่ทำงาน และในสถานที่ทางศาสนา เพียงแต่อาจจะไม่ได้เป็นข่าว ซึ่งสิ่งที่น่ากลัวก็คือ เราพบว่าเด็กที่ถูกละเมิดทางเพศนั้น มีแนวโน้มว่าจะอายุน้อยลงตามที่เป็นข่าว แม้แต่เด็กอายุ 1 ขวบ 8 เดือน ก็เคยถูกละเมิดทำทั้งที่เขาไม่ได้มีสภาพที่จะไปช่วยวนให้เกิดอารมณ์ได้เลย อีกสถานการณ์ที่น่าเป็นห่วงก็คือ มูลนิธิฯ พบว่า ปัจจุบันมีหญิงสูงวัยถูกละเมิดทางเพศจากญาติในบ้านของตัวเอง เช่น ข่าวดุณยอายุ 86 ปีถูกหลานชายข่มขืน สิ่งเหล่านี้บอกให้รู้ว่า เรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การล่องละเมิดทางเพศเป็นสถานการณ์ภายในที่ถูกซุกเอาไว้ได้พรม ซึ่งปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ สะท้อนให้เห็นถึงความน่ากลัวว่า สถานที่ที่เกิดเรื่องนั้น ไม่ใช่สถานที่ประเภทผับหรือบาร์เท่านั้น แต่เป็นในบ้านที่เราอยู่อาศัย รศ.อภิญาเสริมว่า สำหรับแนวทางการแก้ไขเรื่องนี้ สิ่งแรกคือต้อง โฟกัสไปที่ผู้ตกเป็นเหยื่อหรือผู้เสียหาย ซึ่งคนกลุ่มนี้จะต้องได้รับการช่วยเหลือในเบื้องต้นก่อน จากนั้นจะนำเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูเยียวยาทั้งในด้านสาธารณสุขและกระบวนการยุติธรรมซึ่งจะ เกี่ยวข้องกับเรื่องคดีความ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน มันไม่ใช่แค่รายบุคคลเท่านั้น แต่มีทั้ง ผู้หญิง เด็ก และผู้สูงอายุที่กำลังเผชิญกับสถานการณ์นี้ ที่สำคัญคือ ผู้ถูกกระทำมักรู้สึกกลัวที่ตัวเองจะ ตกเป็นข่าว ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความเจ็บปวดที่ผู้ถูกกระทำต้องเป็นฝ่ายแบกรับเรื่องนี้ไว้แต่เพียงผู้ เดียว ฉะนั้นถ้ามีผู้เสียหายสักคนลุกขึ้นมาเผชิญหน้ากับเรื่องที่เกิดขึ้น จะถือว่าเป็นเรื่องที่ยากลำบาก มาก โดยข้าพเจ้ามีความพยายามมาก ให้การทำวิจัยนี้ เนื่องจากเหยื่อมีมากมายขึ้นทุกวัน ผลจากการ กระทำมากมายมีมากขึ้นให้พบเห็นโดยทั่วไป ข้าพเจ้าจึงมีจุดประสงค์ปลูกจิตใต้สำนึกเบื้องต้นของ จิตใจมนุษย์ให้ตระหนักถึงความคิดความรุนแรงทางเพศว่าเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ เป็นสิ่งที่น่าอัปยศ ที่ผู้หญิงต้องรับผิดชอบและเป็นเรื่องที่ไม่ควรพูดถึง โดยใช้ผลงานศิลปะสื่อภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching) เป็นสื่อกลางการนำเสนออารมณ์ความรู้สึกผู้ถูกกระทำ ข้าพเจ้ายอมรับว่าปัญหาการ ลวนลามและการคุกคามทางเพศในสังคมไทยเป็นเรื่องใหญ่และไม่เป็นที่พูดถึงกันนักในสังคม ของเรา รวมถึงหลายกรณีที่ผู้หญิงที่ถูกคุกคามทางเพศจะต้องเผชิญกับมายาคติทัศนคติเชิงลบ รวมถึงวัฒนธรรมการกล่าวโทษเหยื่อ ทางออกของปัญหาการคุกคามทางเพศไม่ได้จำกัดอยู่ที่การ ควบคุมการแต่งกายของผู้หญิง แต่ข้าพเจ้าหวังว่าการร่วมมือกันของทุกฝ่ายในสังคม ไม่ว่าจะ กระบวนการยุติธรรมและภาครัฐเพื่อให้สังคมไทยปลอดภัยแล้วมีการให้เกียรติกันมากขึ้น รวมถึง การสนับสนุนและให้กำลังใจจากคนรอบตัว

1.1 ความสำคัญของโครงการ

สังคมไทยในปัจจุบันมีปัญหามากมายเพิ่มมากขึ้น ซึ่งดูได้จากหน้าหนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ซึ่งมีเหตุการณ์ต่างๆ ที่สะท้อนขวัญ หรือ ไร้ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี รวมทั้งข่าวเรื่องการคุกคาม ทางเพศในปัจจุบัน และเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบ่อยในปัจจุบัน จนเหมือนเป็นเรื่องปกติ การถูก คุกคามทางเพศเป็นพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์หรือคือการกระทำที่ใช้การข่มขู่บังคับขู่เข็ญ หรือบังคับให้ใช้อำนาจหรือปฏิเสธสิทธิของบุคคลที่จะเลือกการทำร้ายและการละเมิดทางเพศจะมี เหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้นหรือเป็นส่วนหนึ่งของรูปแบบของการใช้ความรุนแรง มี ผลกระทบหลายอย่าง ทั้งผลกระทบทางกายภาพ ทางอารมณ์และทางจิตใจ เริ่มจากความรู้สึก ส่วนตัวของข้าพเจ้าที่มองเห็นการคุกคามทางเพศเป็นเรื่องที่ต้องเร่งแก้ไขในสังคมไทยปัจจุบัน ไม่ เพียงแต่เกิดขึ้นกับคนในสังคมไทยแต่เหตุการณ์นี้ เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าโดยตรง จึงทำให้ข้าพเจ้าสนใจ

เหตุการณ์นี้เป็นอย่างมาก ข้าพเจ้าจึงเริ่มสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมจากคนรอบตัวของข้าพเจ้าและ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อินเตอร์เน็ต และอีกทั้งเหตุการณ์นี้มักเกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้าจึงทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ข้าพเจ้าตั้งใจสร้างผลงานชิ้นนี้เพื่อให้สังคมตระหนักถึงเหตุคุกคามนี้ที่ข้าพเจ้าไม่ต้องการให้สังคมมองว่าเป็นเรื่องปกติอีกต่อไป เนื่องจากการกระทำเหล่านี้ส่งผลให้ตัวข้าพเจ้าและบุคคลอื่น ๆ บางผู้ถูกกระทำต้องสูญเสียความเป็นตัวเองไป บางรายสูญเสียด้านจิตใจ ด้านร่างกาย ข้าพเจ้าจึงต้องการถ่ายทอดเรื่องราวออกมาทางผลงานศิลปะ โดยใช้สื่อภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching) ในการเล่าเรื่องออกมาอย่างดีและลึกซึ้งที่สุด เพื่อให้สังคมเลิกเมินเฉยต่อสิ่งเหล่านี้ เพราะหากเรื่องนี้เกิดขึ้นกับเยาวชนไทยมากขึ้นอาจจะนำไปสู่โศกนาฏกรรมที่เศร้าสลดได้ ซึ่งมีให้เห็นเป็นตัวอย่างมากมาย นอกจากปัญหาในเรื่องกระบวนการข้าพเจ้าพบปัญหาในเรื่องทัศนคติของหลาย ๆ คน ข้าพเจ้าเคยอ่านสารข้อมูลหนึ่งมีการกล่าวโทษผู้ที่ถูกคุกคามทางเพศว่า ทำไมผู้หญิงจึงไม่แต่งตัวให้มิดชิด หรือเรียบร้อย ปิดร่างกายไม่ให้ผู้ชายเกิดอารมณ์ทางเพศ แล้วไม่พาตัวเองเข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่เสี่ยงทำให้ข้าพเจ้าพบว่ามีคนทีลิดแบบนี้อยู่เป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังสะท้อนถึงสังคมชายเป็นใหญ่ เสมือนว่าผู้ชายนั้นมีอารมณ์ทางเพศอยู่ กลับกลายเป็นว่าผู้หญิงจะต้องระมัดระวังตัว หรือแทนที่จะให้เพศชายเป็นฝ่ายที่ต้องยับยั้งชั่งใจตัวเองและให้เกียรติผู้หญิง ทั้งทางกาย วาจา และการชั่งใจ หรือไม่ควรจะล่วงเกินสิทธิเสรีภาพในเนื้อตัวร่างกาย และเมื่อข้าพเจ้าเห็นสารเหล่านี้จึงทำให้ข้าพเจ้าสนใจศึกษาและมีส่วนในการแก้ไขภัยคุกคามนี้ข้าพเจ้าจึงมีแนวคิดในการสร้างงาน โดยเริ่มจากการศึกษาการคุกคามทางเพศ

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมไทยในปัจจุบัน
  2. เพื่อเปลี่ยนมายาคติของคนในสังคม
  3. เพื่อสื่ออารมณ์ความรู้สึกของตัวข้าพเจ้าผ่านเรื่องราวการถูกกระทำ

1.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงาน โดยใช้สื่อการเป็นเล็อกตุ๊กตาบาร์บี้ที่ข้าพเจ้าหรือเด็กหลายคนชื่นชอบที่จะเล่นสมัยเด็ก ๆ แต่ถ้าเปรียบกับตัวข้าพเจ้าตอนโตแล้ว ข้าพเจ้าเปรียบบาร์บี้เป็นเพียงแค่ของเล่นธรรมดาเท่านั้นและไม่ได้มีคุณค่าอะไรต่อตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงต้องการเปรียบตุ๊กตาบาร์บี้เป็นผู้ถูกคุกคามลักษณะเหมือนเป็นของเล่น หรือสิ่งที่ใคร ๆ คิดจะทำอะไรก็ได้โดยไม่ได้ไตร่ตรองว่าของสิ่งนั้นจะรู้สึกอย่างไร อยู่ในสถานะไหน และความหมายของบาร์บี้อีกหนึ่งหนึ่งก็เปรียบเสมือนผู้หญิง ผู้ที่คุกคามทางเพศส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นกับเพศหญิง ซึ่งกลุ่มผู้กระทำมักเลือกกระทำเหยื่อที่เป็นเพศที่อ่อนแอกว่า และเพื่อให้ผู้กระทำเข้าใจถึงความรู้สึกผิดต่อสิ่งที่กระทำ ข้าพเจ้าจึงนำบาร์บี้จมอยู่ในน้ำเสมือนจมอยู่ในความทรมาน ความกดดัน ความอึดอัดในความรู้สึกที่ไม่อาจบอกใครได้

และข้าพเจ้าเลือกใช้พลาสติกใส มาพันตัวตุ๊กตาบาร์บี้เพื่อเป็นการปกปิดเรือนร่างเพื่อให้เกิดเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรู้สึกปลอดภัยจากการคุกคามแต่ผลที่ได้กลับตรงกันข้าม เนื่องจากสิ่งที่ปกปิดนั้นข้าพเจ้าเปรียบเสมือนเสื้อผ้าที่ไม่ได้ใส่ หรือใส่แต่เหมือนไม่ได้ใส่ เมื่อเราพยายามจะปกปิด ถ้าผู้คุกคามเกิดอารมณ์หรือความรู้สึก การปกปิดหรือการสวมใส่เสื้อผ้าจึงไม่เป็นผลทำให้เหตุการณ์นั้นดีขึ้นเพราะสังคมควรแก้ปัญหาที่ต้นเหตุมากกว่าแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ และเพื่อเป็นการสร้างความปลอดภัยให้ผู้ที่ถูกคุกคามมากขึ้น และมีส่วนช่วยแก้ไขปัญหาคือการคุกคามทางเพศข้าพเจ้าจึงมีแรงจูงใจสร้างผลงานชิ้นนี้ขึ้นมา และข้าพเจ้าหวังว่าเมื่อผู้ชมได้เห็นผลงานแล้วจะทำให้สังคมเลิกเมินเฉยต่อผู้ถูกคุกคามทางเพศและให้ความช่วยเหลือ เห็นอกเห็นใจ ให้เกียรติซึ่งกันและกัน และเปลี่ยนมายาคติต่อผู้ถูกรังแก

1.4 ขอบเขตของโครงการ

1. การสะท้อนความเป็นผู้หญิงที่ถูกคุกคามทางเพศ ผ่านทางศิลปะ โดยใช้ตุ๊กตาบาร์บี้แทนผู้หญิง
2. ได้แรงบันดาลใจจากศิลปะลัทธิแสดงพลังอารมณ์ (Expressionism) โดยได้แสดงออกด้วยผลงานที่มีลักษณะความเหมือนจริง (Realistic)
3. ในการสร้างสรรค์ผลงานนั้นข้าพเจ้าใช้เทคนิคภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching)
4. จำนวนผลงาน 5 ชิ้น คือ
  - 4.1 ขนาด 60x80 เซนติเมตร
  - 4.2 ขนาด 60x80 เซนติเมตร
  - 4.3 ขนาด 60x80 เซนติเมตร
  - 4.4 ขนาด 60x80 เซนติเมตร
  - 4.5 ขนาด 80x60 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

อิทธิพลจากงานศิลปะกรรม

2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากประสบการณ์ตรง

สังคมไทยในทุกวันนี้มีปัญหามากมายเพิ่มมากขึ้น ซึ่งพบเห็นได้จากอินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ สื่อต่าง ๆ ซึ่งมีเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่สะเทือนใจมากมาย หรือ ไร้อึ้งความรู้สึกผิดชอบชั่วดี รวมทั้งข่าวเรื่องการคุกคามทางเพศในปัจจุบัน และเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบ่อยในปัจจุบัน จนเหมือนเป็นเรื่องปกติ ปัญหาการคุกคามทางเพศ พบบ่อยในเด็ก ซึ่งผู้กระทำเป็นบุคคลที่คุ้นเคย หรือเป็นคนในครอบครัว และเมื่อทำความผิดแล้วบุคคลเหล่านี้จะพยายามปกปิด และกดดัน จึงส่งผลให้เกิดความอับอาย และรู้สึกผิดกับตัวเอง ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ ที่ส่งผลกระทบต่อทางด้านร่างกาย และจิตใจของเด็กอย่างรุนแรง ต่อเนื่องไปจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งเด็กเหล่านี้บางส่วนมีแนวโน้มที่กลายเป็นผู้ใหญ่และก่อให้เกิดปัญหาลักษณะเดียวกันกับคนอื่นเป็นลูกโซ่ต่อไป

จากการที่ข้าพเจ้าได้พบสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับการถูกรังแก ทำให้ข้าพเจ้านึกคิดถึงตนเอง เนื่องจากมีบางสถานการณ์ที่ข้าพเจ้าถูกคุกคามโดยบุคคลรอบข้าง หรือ แม้แต่กระทั่งที่ทำงาน แต่ข้าพเจ้าอยู่ในกรณีผู้โชคร้าย ที่ถูกรังแกเพียงทางคำพูดเท่านั้น จากการถูกคุกคามเหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกเสียวสัน โดนดูถูกเหยียดหยาม การไม่ให้เกียรติซึ่งกันและกัน โดยคำพูดที่ส่งไปทางอาจารย์และความอึดอัดภายในใจที่ถูกคุกคามทางเพศ ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้าเพียงคนเดียว แต่เกิดขึ้นกับประชากรหลายคนบนโลก และคนรอบตัวของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าคิดว่าเหตุการณ์เหล่านี้ควรเร่งแก้ไขและตระหนักถึงผลกระทบที่จะตามมา

ดังข้อความที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น ทำให้ข้าพเจ้าประสบสภาวะอารมณ์อึดอัดและสูญเสียความเป็นตัวเองไปชั่วขณะ และความทรงจำในคำพูดนั้น ๆ ยังคงวนเวียนอยู่ในความคิดของข้าพเจ้า จึงเป็นที่มาในการสร้างผลงานชิ้นนี้ โดยข้าพเจ้าเริ่มศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการถูกคุกคามโดยเริ่มต้นจากหัวข้อต่อไปนี้

ลักษณะของการถูกคุกคามทางเพศ

1. การกระทำด้วยสายตา เช่น จ้องมองร่างกาย มองซ่อนใต้กระโปรง จ้องมองหน้าอกจนผู้ถูกจ้องรู้สึกอึดอัดหรือไม่สบายใจ จนผู้ที่อยู่รอบข้างรู้สึกเช่นเดียวกัน
2. การกระทำด้วยวาจา เช่น วิพากษ์วิจารณ์รูปร่าง ทรวดทรงที่ส่งไปในทางเพศ ชักชวนให้กระทำการใดๆ ในที่ลับตา โดยผู้ถูกชักชวนไม่เต็มใจ การพูดเรื่องตลกในเรื่องทางเพศ การพูดจาแทะโลม พูดเรื่องลามก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.การกระทำทางกาย เช่น การสัมผัสรูปร่างผู้อื่น การลูบคลำการถูไถร่างกายผู้อื่นอย่างมีนัยทางเพศ การฉวยโอกาสกอดรัด การดึงคนมานั่งตัก การตามตื้อโดยที่อีกฝ่ายไม่เล่นด้วย การต้อนรับเข้ามุม หรือขวางทางเดิน การส่งจูบ การเลียริมฝีปาก การทำทำน้ำลายหก การแสดงพฤติกรรมที่สื่อไปในทางเพศโดยใช้มือหรือการเคลื่อนไหวร่างกาย

4 การแสดงรูปภาพ วัตถุ และ ข้อความที่เกี่ยวกับทางเพศ รวมถึงการเปิดภาพ โป๊โป๊ในที่ทำงาน หรือคอมพิวเตอร์ของตนการสื่อข้อความรูปภาพสัญลักษณ์ที่แสดงถึงเรื่องเพศทาง

5.การกระทำทางเพศที่มีการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ เช่น การให้สัญญาที่จะให้ผลประโยชน์ เช่นตำแหน่งหน้าที่การงาน ผลการเรียน การให้ทุน การเพิ่มเงินเดือน การเลื่อนตำแหน่ง การต่อสัญญาการทำงาน โดยการขอให้มีการสัมพันธ์ด้วยหรือขอให้ทำอย่างอื่นเกี่ยวกับทางเพศ 1.การกระทำด้วยสายตา เช่น จ้องมองร่างกาย มองซ่อนใต้กระโปรง จ้องมองหน้าอกจนผู้ถูกจ้องรู้สึกอึดอัดหรือไม่สบายใจ จนผู้ที่อยู่รอบข้างรู้สึกเช่นเดียวกัน

6.บางพฤติกรรมอาจทำให้คุณรู้สึกอึดอัดใจได้ แต่มันอาจไม่ได้เป็นการละเมิดทางเพศเสมอไป เช่น การสบถคำหยาบคายออกมาเมื่อไม่พอใจ ไม่ได้ถือเป็นการละเมิดทางเพศแต่อย่างใด แต่หากมีคนที่ยังใจพูดหรือกระทำสิ่งใดอันเกี่ยวกับเซ็กส์จนทำให้คุณรู้สึกอึดอัดใจ นั่นล่ะคือการล่วงละเมิดทางเพศต่อคุณ

7. การกระทำทางกาย เช่น การสัมผัสรูปร่างผู้อื่น การลูบคลำ การถูไถร่างกายผู้อื่นอย่างมีนัยทางเพศ การฉวยโอกาสกอดรัด การดึงคนมานั่งตัก การตามตื้อโดยที่อีกฝ่ายไม่เล่นด้วย การต้อนรับเข้ามุม หรือขวางทางเดิน การส่งจูบ การเลียริมฝีปาก การทำทำน้ำลายหก การแสดงพฤติกรรมที่สื่อไปในทางเพศโดยใช้มือหรือการเคลื่อนไหวร่างกาย

8.การแสดงรูปภาพ วัตถุ และข้อความที่เกี่ยวกับทางเพศ รวมถึงการเปิดภาพ โป๊โป๊ในที่ทำงานหรือคอมพิวเตอร์ของตนการสื่อข้อความรูปภาพสัญลักษณ์ที่แสดงถึงเพศทางอินเทอร์เน็ต

9. การกระทำทางเพศที่มีการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์เช่นการให้สัญญาที่จะให้ผลประโยชน์ เช่น ทุนการศึกษา การเลื่อนตำแหน่ง เพิ่มเงินเดือน การต่อสัญญาการทำงาน โดยการขอให้มีการสัมพันธ์

10.บางพฤติกรรมอาจทำให้คุณรู้สึกอึดอัดใจได้แต่อาจไม่ได้เป็นการละเมิดทางเพศเสมอไป เช่น การสบถคำหยาบคายออกมาเมื่อไม่พอใจ ไม่ได้ถือเป็นการละเมิดทางเพศแต่อย่างใด แต่หากมีคนที่ยังใจพูดหรือกระทำสิ่งใดอันเกี่ยวกับเซ็กส์จนทำให้รู้สึกอึดใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาเหตุและผลกระทบจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

สาเหตุนี้ค่อนข้างซับซ้อนและแตกต่างกันในแต่ละคนแต่โดยรวมเป็นผลจากปัญหาทางด้านอารมณ์ และจิตใจของผู้กระทำ เช่น ผู้ติดสารเสพติด : เหล้า ยาบ้า ฯลฯ จนไม่สามารถควบคุมตนเองได้ และจากการศึกษาพบว่าผู้กระทำมักจะเป็นผู้ที่เคยถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือถูกทารุณกรรมในวัยเด็กมาก่อน การล่วงละเมิดทางเพศ อาจเกิดขึ้นที่ไหน เมื่อไหร่ก็ได้ เช่น บ้าน โรงเรียน วัด สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น ห้องน้ำ สาธารณะ โรงภาพยนตร์

ผลกระทบที่เกิดจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ผลกระทบทางกาย

ถูกฆาตกรรม การถูกฆาตกรรมเป็นผลกระทบจากการกระทำที่ถือว่ารุนแรงที่สุดอาจเริ่มจากการทะเลาะวิวาทกัน การบังคับขู่เข็ญ คุกคาม และจบลงด้วยการถูกฆาตกรรมหรือเสียชีวิตเพราะการบาดเจ็บอย่างสาหัส บาดเจ็บหรือพิการเป็นผลกระทบที่มีการกระทำรุนแรงที่อาจไม่มากนักไปจนถึงพิการ ฆาตกรโลก ประมาณการว่าความรุนแรงและภัยทางเพศที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงเป็นสาเหตุของการเสียชีวิตความพิการของผู้หญิงวัยเจริญพันธุ์ที่ร้ายแรงพอๆ กับ โรคมะเร็งและเป็นสาเหตุให้ผู้หญิงบาดเจ็บและเจ็บป่วยได้เท่ากับ อุบัติเหตุจากการจราจรและโรคมะเร็งรวมกันตั้งครรถ์ไม่เพียงประสงค์การตั้งครรถ์ที่ไม่พึงประสงค์จากการท้องไม่พร้อมหรือถูกบังคับข่มขืนที่นำไปสู่การยุติการตั้งครรถ์ผู้หญิงและเด็กที่ถูกกระทำ ความรุนแรงโดยการล่วงละเมิดทางเพศหรือการกระทำทารุณกรรมทางเพศมีความเสี่ยงสูงต่อการตั้งครรถ์ไม่พึงประสงค์ในช่วงวัยเจริญพันธุ์ โดยเฉพาะในวัยรุ่นและมีส่วนให้ติดโรคทางเพศสัมพันธ์รวมทั้งโรคเอดส์ ปัจจุบันผู้หญิงมีความเสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ค่อนข้างสูงซึ่งและอาจมีปัญหาแทรกซ้อนระหว่างการตั้งครรถ์การแท้งตามธรรมชาติและการคลอดก่อนกำหนดได้นักวิจัยในประเทศไทยพบว่า ผู้หญิงที่ถูกข่มขืน 1 ใน 10 รายติดโรคทางเพศสัมพันธ์จากการถูกข่มขืน ความเสี่ยงต่อการเป็นโรคอื่น ๆ พบว่าผู้หญิงที่ถูกกระทำ ความรุนแรงมีโอกาสเจ็บป่วยได้ง่ายส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะมีภูมิคุ้มกันต่ำจากความเครียดและการถูกทำร้าย

ผลกระทบทางด้านจิตใจ

ฆ่าตัวตายผู้หญิงที่ถูกทำร้ายในลักษณะต่าง ๆ ได้รับความกดดัน มีความเครียดกังวลที่บางครั้งแสดงอาการ โดยไม่รู้สาเหตุ เช่น ปวดศีรษะ นอนไม่หลับหรือมีอาการซึมเศร้า โดยเฉพาะในผู้หญิงที่ถูกข่มขืนกระทำชำเราและกระทำทารุณกรรมทางเพศจากคนที่อยู่ใกล้ชิดและไว้วางใจมากที่สุดจะมีความกดดันทางร่างกายและอารมณ์จนอาจนำไปสู่การฆ่าตัวตายจากผลการศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงที่ ถูกสามีทำร้ายทุบตีมีแนวโน้มฆ่าตัวตายสูงกว่าผู้หญิงโดยทั่วไปถึง 5 เท่าเมื่อเปรียบเทียบกับผู้หญิงที่สามีไม่ได้ใช้ความรุนแรง ปัญหาสุขภาพจิต

ผู้หญิงที่ถูกกระทำรุนแรง แม้จะไม่มีร่องรอยบาดแผลหรือร่องรอยที่เกิดขึ้นตามร่างกายในกรณีที่ไม่รุนแรงจะเลือนหายไปแต่บาดแผลภายในจิตใจนั้นถือว่าไม่อาจลบเลือนไปได้ง่าย ๆ และอาจอยู่ในส่วนลึกของจิตใจ ผลกระทบนี้ส่งผลต่อบุคลิกภาพของผู้ถูกกระทำที่ต้องการการเยียวยางบารายอาจมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพหรือการทำงาน มีข้อมูลยืนยันว่าผู้หญิงที่ถูกกระทำความรุนแรงจำนวนมากจะซึมเศร้า หรือกระวนกระวายมีผลให้จิตใจแปรปรวน ขณะที่บางคนมีอาการเครียด ท้อแท้เรื้อรังผู้หญิงจำนวนมากสูญเสียความมั่นคงในตนเองกลัวสังคมไม่ยอมรับอับอายคิดว่าตนเองไร้ค่ามีมลทินติดตัว (โดยเฉพาะกรณีที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ)หลายรายมีอาการทางจิตมากขึ้นเมื่อถูกกระทำซ้ำบางรายมีอาการหวาดกลัวหวาดผวาแม้เหตุการณ์สิ้นสุดมาเป็นเวลานานแล้วแต่สภาพจิตใจยังได้รับผลกระทบอยู่ผลกระทบที่รุนแรงของการถูกกระทำความรุนแรงกรณีที่ถูกข่มขืนและทารุณกรรมทางเพศซึ่งอาจจะเพียงครั้งเดียวก็มีผลมากพอที่จะทำให้เกิดภาพลบต่อจิตใจไปตลอดชีวิต โดยเฉพาะกับเด็กมีรายงานอ้างถึงคำพูดของผู้หญิงที่ระบุถึงสภาพจิตใจของผู้ถูกกระทำความรุนแรงว่า สิ่งที่แย่ที่สุดของการถูกข่มขืนไม่ใช่อยู่ที่ความรุนแรงของการถูกข่มขืนแต่อยู่ที่ความทุกข์ทรมานทางจิตกับการ ที่ต้องอยู่ในความหวาดกลัวและทุกข์ทรมาน

ผลกระทบทางสังคม

วงจรความรุนแรงที่ไม่สิ้นสุด การกระทำความรุนแรงเป็นวงจรที่ไม่สิ้นสุดเด็กที่เห็นเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจะเกิดผลกระทบที่ทำให้เด็กมีปัญหาทางจิตใจเท่าเทียมกับเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางร่างกายและทางเพศ โดยตรงเด็กผู้หญิงที่เห็นเหตุการณ์พ่อหรือพ่อเลี้ยงกระทำรุนแรงกับแม่มีแนวโน้มที่จะยอมรับความรุนแรงเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคู่มากกว่าเด็กผู้หญิงที่มาจากครอบครัวที่ไม่มี ความรุนแรงขณะที่เด็กผู้ชายที่เห็นหรือประสบเหตุการณ์ในลักษณะเดียวกันมีแนวโน้มจะใช้เวลาความรุนแรงต่อภรรยาเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่มีครอบครัวของตนเองนอกจากนี้เด็กบางคนยังเลียนแบบพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงที่พบเห็นดังเช่นกรณีของเด็กผู้ชายที่ใช้มีดปกผลไม้ข่มขืนน้องสาวให้หยุดร้องไห้ซึ่งพบว่าเด็กเลียนแบบพฤติกรรมที่พ่อทำกับแม่ ปัญหาสังคมเรื้อรังและซ้ำซ้อน ผู้หญิงที่ถูกกระทำความรุนแรงซ้ำซากมาเป็นเวลานาน หากไม่เสียชีวิตอาจใช้เวลาความรุนแรงตอบโต้ เช่น ฆ่าสามี ผลตามมามีผู้หญิงต้องรับโทษลูกไม่มีคนเลี้ยงดูกลายเป็นปัญหา

การเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลที่จะเก็บได้แก่

1. ลักษณะเฉพาะทางประชากร, ความประพฤติ และ บุคลิกภาพของเหยื่อผู้เสียหาย
2. ลักษณะเฉพาะทางประชากรของผู้ถูกกล่าวหา
3. ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต (Internet)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 อิทธิพลจากรูปภาพที่มีผลต่อแนวคิด

(ไม่มีชื่อภาพ) ภาพที่ 2.1

ที่มา : (Available : <https://pixabay.com>)

(ไม่มีชื่อภาพ) ภาพที่ 2.2

ที่มา : (Available:https://www.isranews.org/isranews-scoop/64188-family_64188.html)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ข้าพเจ้าเลือก นิทรรศการพลังหยุดสังคมคุกคามทางเพศ เป็นแรงบันดาลใจโดยศิลปินท่านนี้

ภาพที่ 2.3 ชินดี้

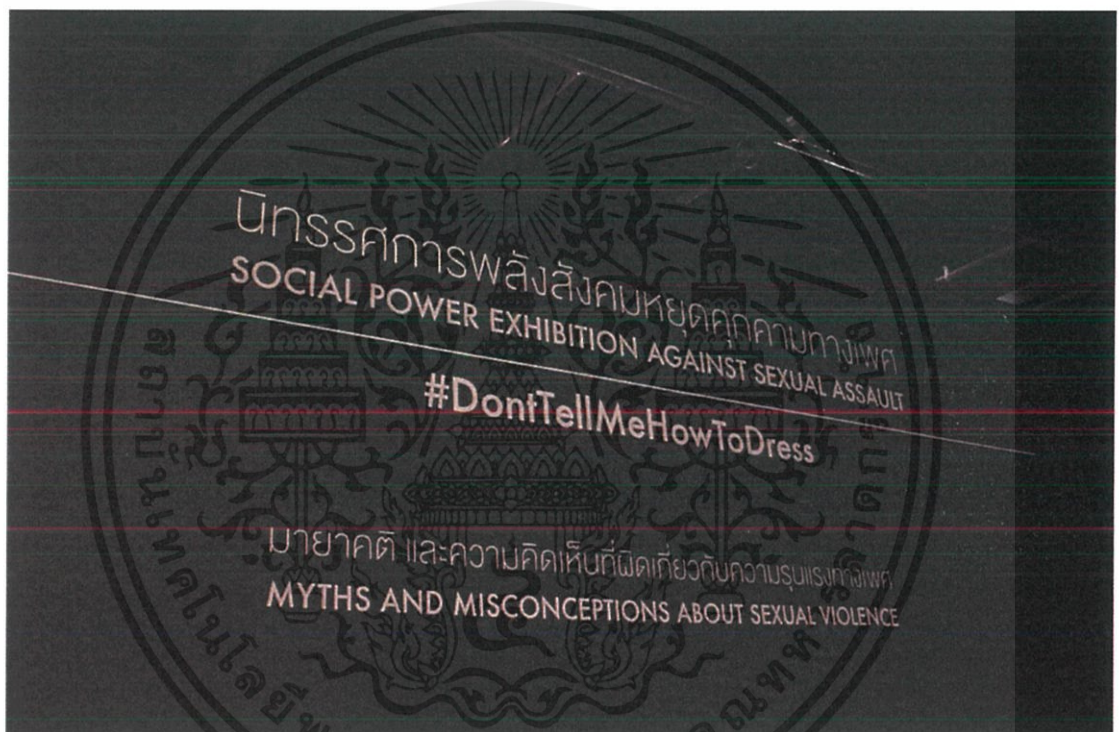
ที่มา : (<https://thematter.co/pulse/dont-tell-me-how-to-dress-exhibition/54243>)

ประวัติศิลปิน

ชื่อเกิด	ชินธิยา คาร์เมน เบอร์บริดจ์
ชื่อเล่น	ชินดี้
เกิด	30 ธันวาคม พ.ศ. 2521 (40 ปี) กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย
คู่สมรส	ไบรอน บิชอพ (2548–ปัจจุบัน)
ชื่ออื่น	สิรินยา วินศิริ สิรินยา เบอร์บริดจ์ สิรินยา บิชอพ ชินดี้ เบอร์บริดจ์
อาชีพ	นางแบบ, นักแสดง, พิธีกร
ปีที่แสดง	พ.ศ. 2539–ปัจจุบัน
ผลงานเด่น	ชารอน - ประกาศิตเงินตรา (2543) นิทรรศการพลังสังคมหยุดคุกคามทางเพศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าประทับใจความคิดของกัปิตปิ่น โดยผลงานของข้าพเจ้าและศิลปินสร้างขึ้นเพื่อมาขยายความคิดที่ผู้คนคิดว่า การแต่งตัวต่อแหลมของผู้หญิง จึงทำให้ถูกข่มขืน และอีกนัยหนึ่งของนิทรรศการคือเพื่อลดปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับหญิงไทย และปัจจัยที่ทำให้เกิดการถูกล่วงละเมิดทางเพศ และตัวชิ้นงานที่ศิลปินนำมาใช้คือเสื้อของผู้หญิงที่ถูกข่มขืน และอยู่ในเหตุการณ์การถูกคุกคาม จะเห็นได้ชัดถึงรอยยับและผลของการกระทำ ซึ่งข้าพเจ้าได้ใช้แรงบันดาลใจการเหตุผลงานนี้เป็นอย่างมา เนื่องจากชิ้นงาน สามารถบ่งบอกได้ถึงความรู้สึกของผู้ที่ถูกคุกคาม และข่มขืน ได้เป็นอย่างดี ซึ่งข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจเรื่อง ความรู้สึกของผู้ถูกคุกคาม ผลของการถูกข่มขืน การช่วยลดปัญหาในสังคม และเพื่อลบมายาคติในสังคม

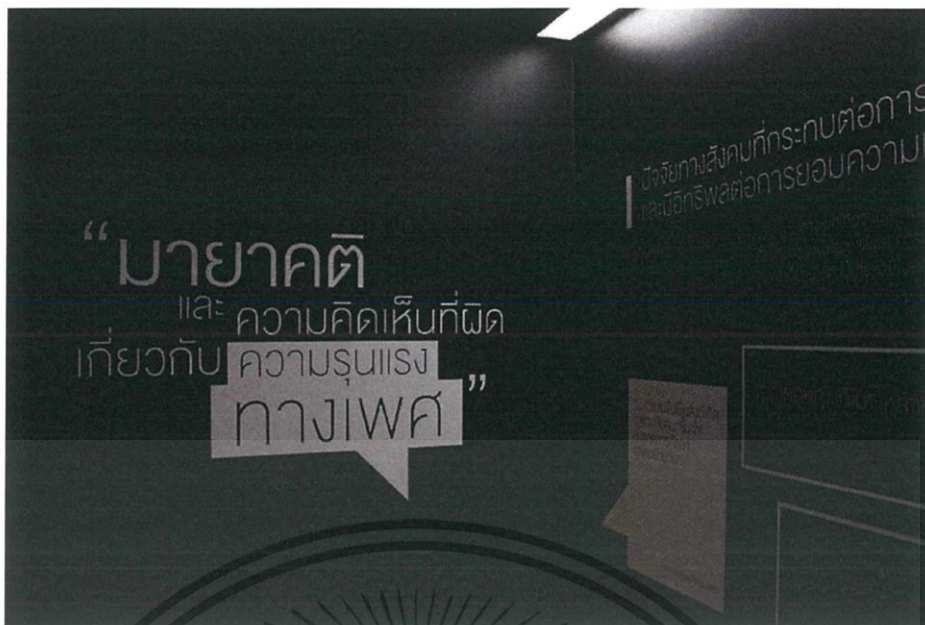

ภาพที่ 2.4 นิทรรศการพลังสังคมหยุดคุกคามทางเพศ

ที่มา : (<https://thematter.co/pulse/dont-tell-me-how-to-dress-exhibition/54243>)

นิทรรศการพลังสังคมหยุดคุกคามทางเพศ จัดขึ้นเพื่อลบมายาคติและความคิดเห็นที่ผิดเกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศ โดยผ่านการจัดแสดงเครื่องแต่งกายของเหยื่อในวันที่โดนข่มขืน เพื่อแสดงให้เห็นว่าทัศนคติที่ว่า การแต่งตัวของผู้หญิงเป็นสาเหตุของการข่มขืนนั้นไม่จริงเสมอไป รวมถึงการเคารพในสิทธิของผู้หญิง และการตั้งคำถามกับผู้ล่วงละเมิดมากกว่ากล่าวโทษเหยื่อผู้โดนกระทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.5 นิทรรศการพลังสังคมหยุดคุกคามทางเพศ

ที่มา : (<https://thematter.co/pulse/dont-tell-me-how-to-dress-exhibition/54243>)

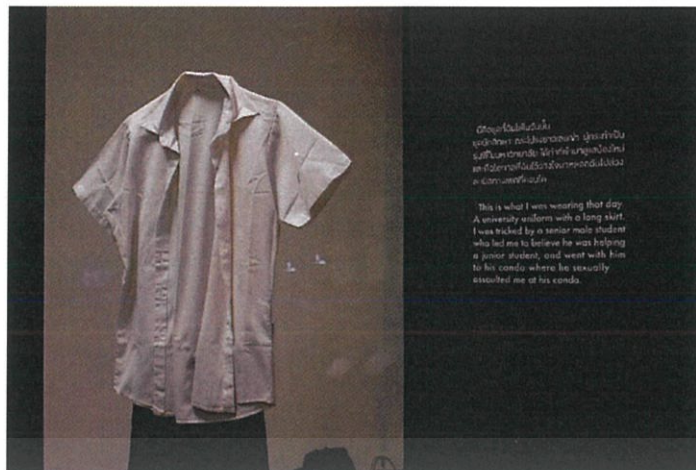
นิทรรศการนี้จัดขึ้นที่ หอศิลป์วัฒนธรรม กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 4-15 กรกฎาคม 2561 โดยนิทรรศการนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ #DontTellMeHowToDress ที่พยายามเปลี่ยนทัศนคติเรื่องการที่ผู้หญิงไม่ควรพาตัวเองในสถานการณ์เสี่ยง เพราะว่าเป็นสาเหตุของการข่มขืน

ภาพที่ 2.6 นิทรรศการพลังสังคมหยุดคุกคามทางเพศ

ที่มา : (<https://thematter.co/pulse/dont-tell-me-how-to-dress-exhibition/54243>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.7 นิทรรศการพลังสังคมหยุดคุกคามทางเพศ

ที่มา : (<https://thematter.co/pulse/dont-tell-me-how-to-dress-exhibition/54243>)

ในวันเปิดนิทรรศการ มีการแสดงชุด 'ผู้เสียหายต้องไม่ถูกกระทำซ้ำ' จากกลุ่มละครเฉพาะกิจเรียเตอร์ โดยเล่าเรื่องราวของผู้หญิงที่ถูกคุกคามทางเพศ และโดนทำร้ายซ้ำจากการกล่าวโทษของสังคมว่าสาเหตุที่ผู้หญิงโดนล่วงละเมิดนั้น เป็นเพราะตัวเธอแต่งกายล่อแหลมเอง

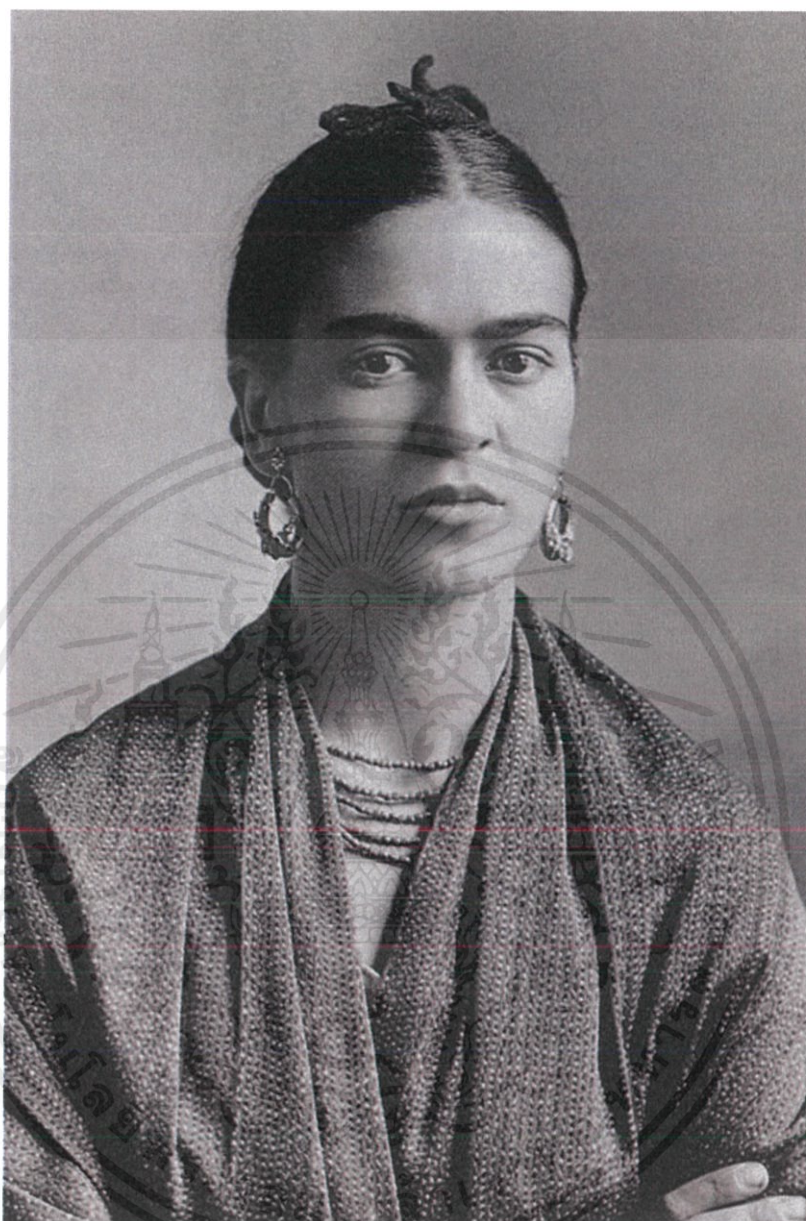
ภาพที่ 2.8 นิทรรศการพลังสังคมหยุดคุกคามทางเพศ

ที่มา : (<https://thematter.co/pulse/dont-tell-me-how-to-dress-exhibition/54243>)

ชุดเสื้อผ้าในวันเกิดเหตุที่ได้จัดแสดงไว้ในงาน แสดงให้เห็นว่าการแต่งกายล่อแหลมไม่ใช่สาเหตุที่ทำให้ถูกล่วงละเมิดทางเพศเสมอไปจากข้อมูลของมูลนิธิหญิงชายก้าวไกลซึ่งเป็นมูลนิธิเพื่อลดปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับหญิงไทยกล่าวว่า ปัจจัยรากฐานที่มีผลให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศมาจากทัศนคติแบบชายเป็นใหญ่ ที่เชื่อว่าผู้ชายมีอำนาจมากกว่า และสามารถทำอะไรกับผู้หญิงก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติศิลปิน

ภาพที่ 2.9 ชื่อภาพ ฟรีดา กาโล

ที่มา : (<http://tonkit360.com/35796/>)

ชื่อเมื่อเกิด	มักดาลена การ์เมน ฟรีดา กาโล อี กัลเดรอน
วันเกิด	6 กรกฎาคม ค.ศ. 1907 โกลโยอากัน เม็กซิโกซิตี เม็กซิโก[3]
วันเสียชีวิต	13 กรกฎาคม ค.ศ. 1954 (47 ปี) โกลโยอากัน เม็กซิโกซิตี เม็กซิโก
เชื้อชาติ	เม็กซิโก
สาขา	จิตรกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟริดาคือศิลปินหญิงที่ทำงานในลักษณะเหนือจริง (Surrealism) มีเนื้อหามาจากเรื่องราวของตัวเอง มาสะท้อนความเจ็บปวดทางร่างกายและจิตใจที่พบเจอมาตั้งแต่เด็กๆ ทั้งการป่วยเป็นโรคโปลิโอตั้งแต่ 6 ขวบ ทำให้ขาสองข้างไม่เท่ากัน การประสบอุบัติเหตุครั้งใหญ่ตอนอายุ 18 ทำให้ต้องผ่าตัดหลายสิบครั้ง เรามักจะคุ้นเคยกับรูป Self-Portrait ก็คิดว่าคิดกันของเธอก็มีอยู่ในทุกภาพ เพื่อจะแสดงออกว่า เนี่ยแหละ ภาพวาดนี้ก็เป็นเรื่องราวในชีวิตของฉันทันเอง ยกตัวอย่างผลงาน

ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากศิลปินท่านนี้เนื่องจาก ฟริดา กาโล เป็นหนึ่งจิตรกรหญิงที่ข้าพเจ้าชื่นชอบทั้งรูปแบบงานที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวแนวคิดที่มาจากเรื่องราวและชีวิตที่ตนเองได้พบ เสนอผ่านผลงานจิตรกรรมสีน้ำมันที่เป็นภาพเหมือนตัวเธอ The Wounded Deer (1946) ภาพวางที่มีหัวเป็นฟริดา โคนเงาไปด้วยลูกธนูทั้งตัว แสดงถึงความผิดหวังในการผ่าตัด ความเจ็บปวดในการรักษา ที่ทำให้เธอเจ็บปวดทั้งกาย และมีอาการซึมเศร้า ความทรมานซึ่งเธอวาดภาพนี้เพื่อจะสื่อถึงความเศร้าที่ไม่สามารถควบคุมและเปลี่ยนชะตาชีวิตของตัวเองได้และข้าพเจ้ารู้สึกได้ถึงอารมณ์ความรู้สึกของศิลปินที่ต้องการจะสื่อสารผ่านผลงานศิลปะได้อย่างครบรส

ภาพที่ 2.10 ชื่อภาพ The Wounded Deer (1946)

ที่มา : (<http://tonkit360.com/35796/>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานส่วนมากของฟรีดา จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับความเจ็บปวดเกี่ยวกับการรักษา การเปรียบเทียบ ความเจ็บปวดของตัวเองในแบบต่าง ๆ ไปจนถึงเรื่องที่เธอแท้งลูก สาเหตุจากอุบัติเหตุเมื่ออายุ 18 ที่ทำให้ร่างกายผุพังเมื่อเห็นผลงานของเธอแล้วมักทำให้รู้สึกสะเทือนใจ สิ่งหนึ่งจากชีวิตอันโหดร้ายของฟรีดา นั่นก็คือความไม่ย่อท้อใด ๆ ต่อโชคชะตาตัวเอง ถึงแม้เธอจะเป็นคนที่ชีวิตไม่ราบรื่นที่สุด ทั้งสุขภาพกาย สุขภาพใจ ความรัก และจบชีวิตด้วยอายุเพียง 47 ปี แต่สิ่งที่ทำให้เธอมีคุณค่าขึ้นมาได้ในชีวิตหนึ่งก็คือการสร้างผลงานศิลปะการถ่ายภาพชีวิตออกมาเป็นภาพวาดที่ดูแล้วถึงใจ เปรียบเทียบและสะท้อนออกมาได้ดีที่สุด ทำให้เธอไม่ใช่แค่คนที่เกิดมามีโชคชะตาที่เลวร้ายแต่ใช้ชีวิตได้มีคุณค่าและฝากผลงานตัวเองสู่คนรุ่นต่อไป แล้วยังเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนลัทธิสตรีอีกด้วย

ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากศิลปินท่านนี้เพราะ ฟรีดา กาโล เป็นหนึ่งจิตรกรหญิงที่ข้าพเจ้าชื่นชอบทั้งรูปแบบงานที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว แนวคิดที่มาจากเรื่องราวและชีวิตที่ตนเองได้พบ เสนอผ่านผลงานจิตรกรรมสีน้ำมันที่เป็นภาพเหมือนตัวเธอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปะเรียลลิสม์ (Realism)

ภาพที่ 2.11 ชื่อภาพ ออร์นี่อง

ที่มา : (<http://tonkit360.com/35796/>)

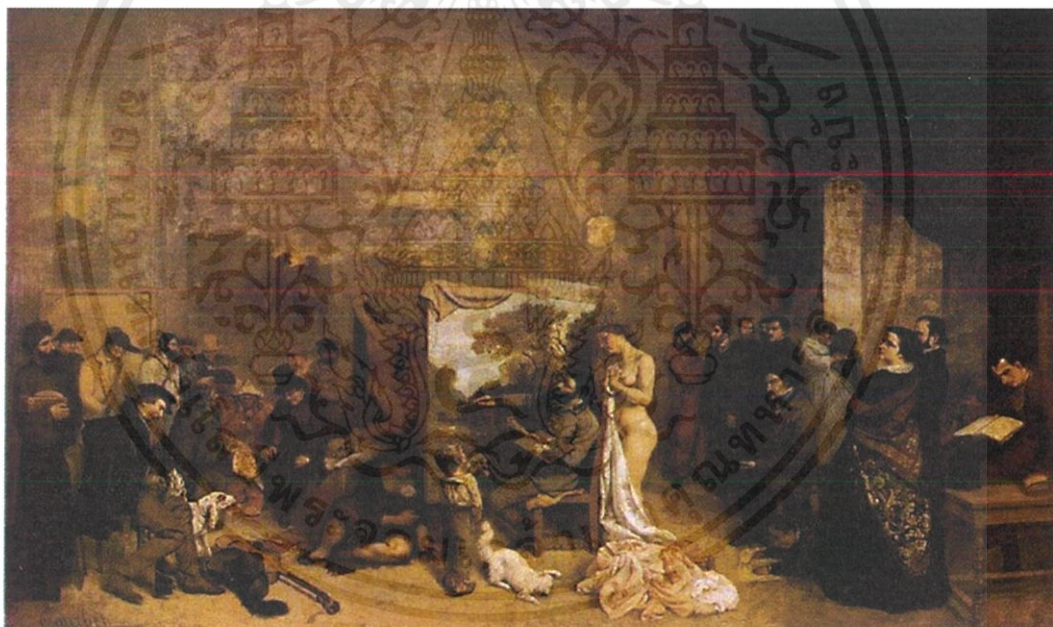
ประวัติศิลปิน

วันเกิด	10 มิถุนายน ค.ศ. 1819 ออร์นี่อง, ประเทศฝรั่งเศส
วันเสียชีวิต	31 ธันวาคม ค.ศ. 1877 La Tour-de-Peilz, สวิตเซอร์แลนด์
เชื้อชาติ	ฝรั่งเศส
สาขา	จิตรกรรม, ประติมากรรม
ยุค	สำนิยม
อิทธิพลต่อ	เจมส์ แม็คนิลล์ วิสต์เลอร์ ปอล เซซาน เอ็ดเวิร์ด ฮอปเพอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นจิตรกรชาวฝรั่งเศสผู้นำของขบวนการสำนึกนิยมของคริสต์ศตวรรษที่ 19 ซึ่งเป็นขบวนการที่เชื่อมระหว่างขบวนการโรแมนติก (ที่พบในภาพเขียนของเทอดอร์ เมรีโก (Théodore Géricault) และ เออแมเน เดอลาครัว) กับ ตระกูลการเขียนบาร์บิซง (Barbizon School) กูร์แบมีบทบาทสำคัญในจิตรกรรมฝรั่งเศสของคริสต์ศตวรรษที่ 19 ในฐานะที่เป็นผู้ริเริ่ม และในฐานะศิลปินผู้เต็มใจที่จะแสดงความคิดทัศนคติเกี่ยวกับสังคมในผลงานที่ทำ ศิลปะเรียลลิสม์เกิดขึ้นประมาณกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 จนถึงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 (ค.ศ. 1850-1880) มีจุดเริ่มต้นในประเทศฝรั่งเศส โดยกลุ่มศิลปินชาวฝรั่งเศสกลุ่มหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับการทำงานของกลุ่ม "นีโอ-คลาสสิกอิสต์" (คลาสสิกใหม่ คือความเคลื่อนไหวทางศิลปะซึ่งมีสุนทรียภาพแบบกรีกและโรมัน) และ "กลุ่มโรแมนติกอิสต์" (จินตนิยม) ที่ยึดถือประเพณีหรือตัวตนเป็นหลัก หรือแสดงความคิดฝันเอาตามใจตนเอง ศิลปินเรียลลิสม์เห็นว่าศิลปะทั้งสองไม่ได้แสดงความกลมกลืนของชีวิต

ตัวอย่างผลงานศิลปะแบบเรียลลิสม์

ภาพที่ 2.12 ชื่อภาพ "The Interior of My Studio A Real Allegory" 1856 AD.

จิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ

โดย กูร์แบร์ (Gustave Courbet)

เป็นภาพภายในสตูดิโอเขียนภาพของตนเอง

ที่มา : (<https://angiegroup.wordpress.com/2016/03/26/realism>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปะเรียลลิสม์ (Realism) หรือ ศิลปะสังคมนิยม

โดยทั่วไปหมายถึง การสร้างงานที่เหมือนจริงดังที่ปรากฏอยู่ในธรรมชาติ รวมถึง การสร้างสรรค์ภาพงานในเชิงวิพากษ์วิจารณ์สังคม (socially critical images) ภาพเกี่ยวกับชีวิตของคนเมืองและชนบท พวกชาวไร่ชาวนาในช่วงยุคสมัย จากประสบการณ์ตรงของชีวิต เช่น ความยากจน การปฏิบัติ ความเหลื่อมล้ำในสังคม โดยการเน้นรายละเอียดเหมือนจริงมากที่สุด

โดยลักษณะผลงานการแสดงออกที่สำคัญของแบบอย่างศิลปะเรียลลิสม์

1. มีรูปแบบและการแสดงออกอย่างเหมือนจริง เน้น ความจริงที่ศิลปิน ในอดีตเคยรังเกียจ โดยกล่าวหาว่าเป็นสิ่งสามัญและเป็นของพื้น ๆ ปราศจากคุณค่า ทางความงาม เช่น สภาพชีวิตความเป็นอยู่ของชนชั้นต่ำผู้ยากไร้หรือสภาพอาคารที่อยู่อาศัยอันชอมช่อ
2. นำเสนอความจริงในทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์มากกว่า เน้นการแสดง เรื่องราวเนื้อหาความงามในธรรมชาติหรือความงามที่เกินจริงแบบอุดมคติ

ผลพวงจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมได้สร้างปัญหาแก่สังคมและเศรษฐกิจมากมายมีคนจนชนชั้นกรรมาชีพเพิ่มขึ้นศิลปินเรียลลิสม์ต้องการนำเสนอปัญหาในงานศิลปะเพื่อ นำความจริงตีแผ่ให้เพื่อนมนุษย์ได้รับรู้โดยมักปฏิเสธเรื่องราวเกี่ยวกับคนชั้นสูงหรือคนรวย แต่เลือกสะท้อนภาพความลำบากของชนชั้นล่าง แสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำในสังคมตามพันธกิจซึ่งพวกเขาเห็นว่า ภาระหน้าที่ของศิลปินคือการถ่ายทอดเรื่องราวที่สอดคล้องกับสภาพสังคม และสอดคล้องกับชีวิตความเป็นอยู่ร่วมสมัย

ศิลปะแบบอิมเพรสชันนิสม์ (IMPRESSIONISM)

ภาพที่ 2.13 ชื่อภาพ ฟัน โคค

ที่มา : (https://www.baanjomyut.com/library_2/extension-1/vincent_van_gogh/01.html)

ประวัติศิลปิน

ชื่อ	ฟิเนซนต์ วิลเลียม ฟัน โคค
วันเกิด	30 มีนาคม ค.ศ. 1853 ซินเดิร์ต ประเทศเนเธอร์แลนด์
วันเสียชีวิต	29 กรกฎาคม ค.ศ. 1890 โอแวร์ซูว์รวัช ประเทศฝรั่งเศส
เชื้อชาติ	เนเธอร์แลนด์
สาขา	จิตรกรรม
ยุค	ลัทธิประทับใจยุคหลัง
งานสำคัญ	ภาพชุดดอกทานตะวัน , ราตรีประดับดาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จิตรกรชาวดัตช์ในลัทธิตะหนักใจยุคหลังซึ่งเป็นหนึ่งในผู้มีชื่อเสียงและอิทธิพลมากที่สุด ในประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก เขาสร้างสรรค์งานศิลป์กว่า 2,100 ชิ้นในเวลาเพียงสิบปีกว่า ในจำนวนนี้เป็นภาพสีน้ำมัน 860 ชิ้น ซึ่งส่วนใหญ่ผลิตขึ้นในสองปีสุดท้ายของชีวิตเขา ผลงานของเขามีทั้งภาพภูมิประเทศ ภาพนิ่ง ภาพคนเหมือน และภาพเหมือนตนเอง ซึ่งล้วนมีลักษณะเด่นเป็นสีสันจัดจ้านและงานฟุ้งกันที่ฉวัดเฉวียนแผ่อารมณ์ชวนประทับใจอันช่วยสร้างรากฐานให้แก่ศิลปะสมัยใหม่ หลังทนทุกข์เพราะไข้ใจและความจนมานานหลายปี เขาผลิตชีวิตตนเองเมื่ออายุได้ 37 ปี

โดยลักษณะผลงานการแสดงออกที่สำคัญของแบบอย่างศิลปะเรียลลิสต์ คือ

1. แสดงรูปทรงธรรมชาติและเรขาคณิตที่คมชัด สีสัน แสงเงา เส้น และจุด
2. เรื่องราวเกิดจากความประทับใจในธรรมชาติละสิ่งแวดลอมไม่แสดงเรื่องนิยายโบราณและศาสนาประจำชาติใดชาติหนึ่ง
3. วาดภาพอย่างอิสระตามความรู้สึกของศิลปินที่ประทับใจในสิ่งที่ตนเองเห็นและผู้ชมทั่วไป เข้าใจภาพได้เพราะเป็นเรื่องของสิ่งแวดลอมที่เหมือนๆ กัน
4. ใช้แสง เงา และสี อย่างจริงจัง เพราะอยู่นอกสถานที่
5. ระบายหลังระบายสี ด้วยการขีดเป็นเส้น และจุดสีเล็กๆ แสดงแสงและเงาให้เกิดความรู้สึกตื่นเต้น หนา บางเกิดมิติ เรียกว่า กลุ่ม โปสต์อิมเพรสชันนิสม์
6. รูปแบบเป็นรูปธรรมมีตัวตน สามารถมองเห็นรูปทรงแต่ละประเภทได้
7. สนองจิตใจของผู้สร้างและผู้ชมในขณะนั้น

ตัวอย่างงานศิลปะแบบอิมเพรสชันนิสม์

ภาพที่ 2.14 Starry Night (ราตรีประดับดาว) 1889

โดย วินเซนต์ แวน โก๊ะ (Vincent Willem van Gogh) จิตรกรชาวดัตช์

ที่มา : (https://www.baanjomyut.com/library_2/extension-1/vincent_van_gogh/01.html)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

โครงการที่ 1

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงาน โดยใช้เทคนิคภาพถ่ายในการสร้างแบบร่างให้เกิดความรู้สึกทรมาน เกิดความรู้สึกหดหู่ใจ ความรู้สึกอึดอัด ความรู้สึกนึกถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และต้องการให้ผู้ชมงาน เข้าใจถึงความรู้สึกของผู้ถูกคุกคามมากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้ตุ๊กตาบาร์บี้ที่ข้าพเจ้าหรือเด็ก ๆ ชื่นชอบเป็นอย่างมาก แต่ถ้าเปรียบกับตัวข้าพเจ้าตอน โตแล้ว ข้าพเจ้าเปรียบบาร์บี้เป็นเพียงแค่ของเล่น เด็กเท่านั้น ไม่ได้มีคุณค่าอะไรต่อตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงต้องการเปรียบเทียบตุ๊กตาบาร์บี้เป็นผู้ถูกรุทำ ที่มีลักษณะเหมือนเป็นของเล่นหรือสิ่งที่ไม่ใครคิดจะทำอะไรก็ได้โดยไม่จำเป็นต้องใครตรองว่าของสิ่งนั้นจะรู้สึกอย่างไรหรืออยู่ในสถานะไหน และความหมายของบาร์บี้อีกหนึ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าต้องการเปรียบเสมือนผู้หญิง เพราะเพศหญิงเป็นเพศส่วนมากที่ถูกคุกคาม และเพื่อให้ผู้กระทำรับรู้ความรู้สึกของผู้ถูกรุทำ และสำนึกต่อเหตุการณ์อันเลวร้ายนั้น ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้พลาสติกใสมาพันตัวตุ๊กตาบาร์บี้มาเป็นการปกปิดรูปร่างเพื่อให้เกิดความรู้สึกปลอดภัยจากการคุกคามแต่ผลที่ได้กลับตรงกันข้าม เนื่องจากสิ่งที่ปกปิดนั้นข้าพเจ้าเปรียบเสมือนเสื้อผ้าที่โปร่งใส่ หรือใส่จนเหมือนไม่ได้ใส่เสื้อผ้า เมื่อเราพยายามจะปกปิด แต่ถ้าผู้คุกคามเกิดอารมณ์หรือความรู้สึก การปกปิดหรือการสวมใส่เสื้อผ้าจึงไม่เป็นผลทำให้เหตุการณ์นั้น ๆ ดีขึ้นเพราะสังคมควรแก้ปัญหาที่ต้นเหตุมากกว่าแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ ข้าพเจ้าจึงมีจุดประสงค์ที่ต้องการเปลี่ยนมายาคติเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพราะเหตุการณ์นี้จะเลวร้ายขึ้นมาก หากคนในสังคมกล่าวคน โทษคนถูกรุทำ ข้าพเจ้าจึงอยากเป็นส่วนหนึ่งในการมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหอันเลวร้าย จึงทำให้ข้าพเจ้ามีแรงจูงใจในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้เป็นอย่างมาก และข้าพเจ้าหวังว่าเมื่อผู้ชมได้เห็นผลงานแล้วจะทำให้สังคมเลิกเมินเฉยต่อผู้ถูกคุกคามทางเพศและให้ความช่วยเหลือ ปรับเปลี่ยนมายาคติ เห็นอกเห็นใจ และให้เกียรติกัน

เมื่อหาข้อมูลได้อย่างที่ต้องการแล้วนั้น โดยในขั้นแรกข้าพเจ้าได้เลือก ภาพร่างชิ้นที่ 1 ชุดที่ 1 โดย เนื่องจากภาพร่างชิ้นนี้ตรงตามความคิดที่ข้าพเจ้าต้องการ จากนั้นข้าพเจ้าจึงนำผลงานไปสร้างสรรค์ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching) ผลงานที่ข้าพเจ้าจะสร้างสรรค์มีทั้งหมด 5 ชุด ในแต่ละชุด มีภาพร่างจำนวน 5 ชิ้น

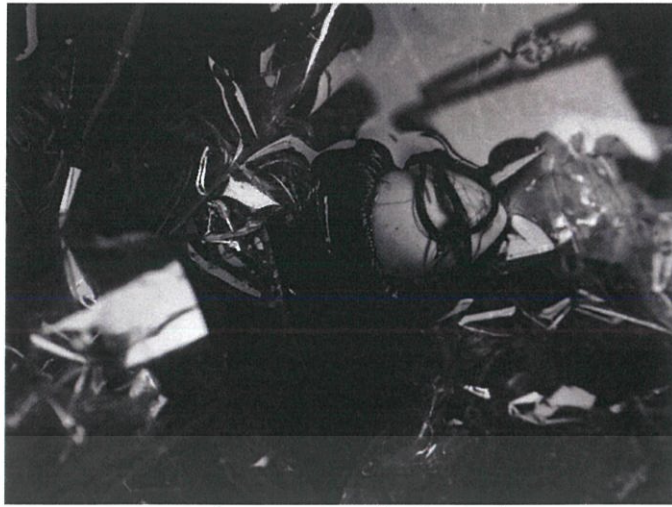

ภาพที่ 3.1 ภาพร่าง ชั้นที่ 1 ชุดที่ 1

ภาพที่ 3.2 ภาพร่าง ชั้นที่ 2 ชุดที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.3 ภาพร่าง ชั้นที่ 3 ชุดที่ 1

ภาพที่ 3.4 ภาพร่าง ชั้นที่ 4 ชุดที่ 1

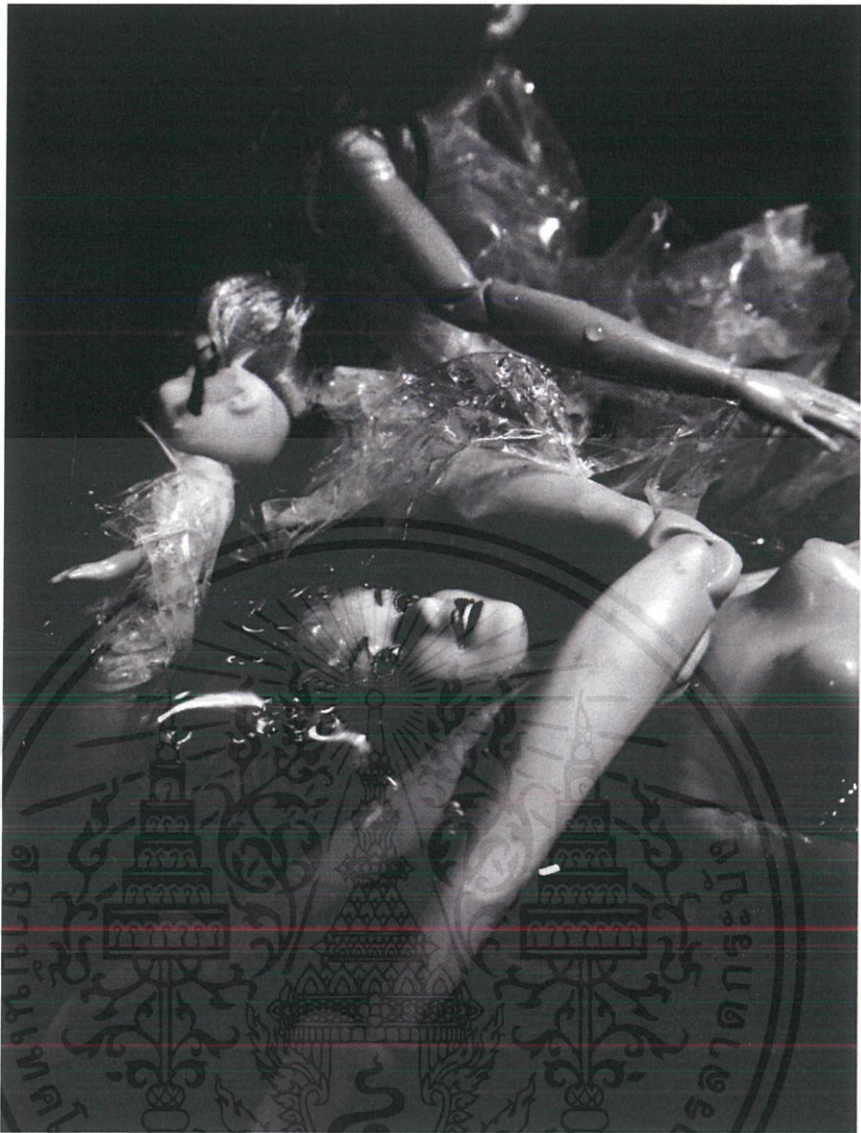
ภาพที่ 3.5 ภาพร่าง ชั้นที่ 5 ชุดที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการที่ 2

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงาน โดยจัดฉากขึ้นเพื่อถ่ายให้เกิดความรู้สึกทรมาน เกิดความรู้สึกหดหูใจ ความรู้สึกอึดอัด ความรู้สึกนึกถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และต้องการให้ผู้ชมงานเข้าใจถึงความรู้สึกของผู้ถูกคุกคามมากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้ตุ๊กตาบาร์บี้ที่ข้าพเจ้าหรือเด็ก ๆ ชื่นชอบเป็นอย่างมาก แต่ถ้าเปรียบกับตัวข้าพเจ้าตอน โตแล้ว ข้าพเจ้าเปรียบบาร์บี้เป็นเพียงแค่ของเล่นเด็กเท่านั้น ไม่ได้มีคุณค่าอะไรต่อตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงต้องการเปรียบเทียบตุ๊กตาบาร์บี้เป็นผู้ถูกคุกคามที่มีลักษณะเหมือนเป็นของเล่นหรือสิ่งที่ใครคิดจะทำอะไรก็ได้โดยไม่จำเป็นต้องไตร่ตรองว่าของสิ่งนั้นจะรู้สึกอย่างไรหรืออยู่ในสถานะไหน และความหมายของบาร์บี้อีกหนึ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าต้องการเปรียบเสมือนผู้หญิง เพราะเพศหญิงเป็นเพศส่วนมากที่ถูกคุกคาม และเพื่อให้ผู้กระทำรับรู้ความรู้สึกของผู้ถูกกระทำ และสำนึกต่อเหตุการณ์อันเลวร้ายนั้น ข้าพเจ้าเลือกใช้พลาสติกใสมาพันตัวตุ๊กตาบาร์บี้ เพื่อเป็นการปกปิดรูปร่างเพื่อให้เกิดความรู้สึกปลอดภัยจากการคุกคามแต่ผลที่ได้กลับตรงกันข้าม เนื่องจากสิ่งที่ปกปิดนั้นข้าพเจ้าเปรียบเสมือนเสื้อผ้าที่โปรงใส หรือใสจนเหมือนไม่ได้ใส่เสื้อผ้า เมื่อเราพยายามจะปกปิด แต่ถ้าผู้คุกคามเกิดอารมณ์หรือความรู้สึก การปกปิดหรือการสวมใสเสื้อผ้า จึงไม่เป็นผลทำให้เหตุการณ์นั้น ๆ ดีขึ้นเพราะสังคมควรแก้ปัญหาที่ต้นเหตุมากกว่าแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ เปลี่ยนความคิดมายาคติเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพราะเหตุการณ์นี้จะเลวร้ายขึ้นมาก หากคนในสังคมกล่าวคน โทษคนถูกกระทำ ข้าพเจ้าจึงอยากเป็นส่วนหนึ่งในการมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหานั้น เลวร้ายนี้ จึงทำให้ข้าพเจ้ามีแรงจูงใจในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้เป็นอย่างมาก และข้าพเจ้าหวังว่าเมื่อผู้ชมได้เห็นผลงานแล้วจะทำให้สังคมเลิกเมินเฉยต่อผู้ถูกคุกคามทางเพศและให้ความช่วยเหลือปรับเปลี่ยนมายาคติ เห็นอกเห็นใจ และให้เกียรติซึ่งกันและกัน

เมื่อหาข้อมูลได้อย่างที่ต้องการแล้วนั้น ข้าพเจ้าจึงข้อมูลสร้างเป็นภาพร่าง โดยให้ตรงตามความคิด และเป็นไปตามที่ข้าพเจ้าต้องการ ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching) โดยมีทั้งหมด 5 ชุด ในแต่ละชุด มีภาพร่างจำนวน 5 ชิ้น โดยข้าพเจ้าเลือก ภาพร่าง ชิ้นที่ 1 ชุดที่ 2 เนื่องจากชิ้นนี้มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับความคิดของข้าพเจ้า และมีสีปากที่แตกต่างออกไปจากโครงการที่ 1 ซึ่งสีแดงที่ปาก หมายถึง สีแดง สัญลักษณ์ของความร้อนแรง และมีอำนาจ สีแดง เป็นสีแห่งความเป็นสิริมงคลของชาวจีน สีแดง เป็นสีแห่งความโชคร้ายในบนเครื่องแบบนักเรียนในมังงะ ในทางลบ สีแดงเป็นสัญลักษณ์ของบาปโทสะ อีกนัยหนึ่งที่ข้าพเจ้าเลือกใช้สีแดง เนื่องจาก ข้าพเจ้าต้องการให้บาร์บี้มีความโดดเด่น และเป็นการเน้นย้ำความรู้สึก ของสิ่งที่โดนกระทำ

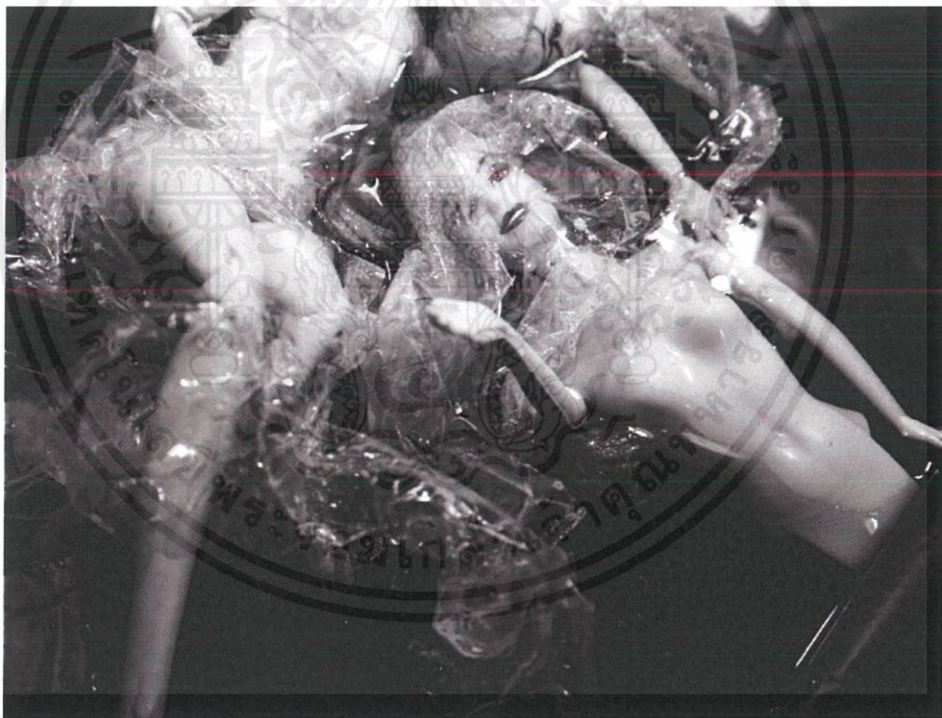

ภาพที่ 3.6 ภาพร่างชนที่ 1 ชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.7 ภาพร่าง ชั้นที่ 2 ชุดที่ 2

ภาพที่ 3.8 ภาพร่าง ชั้นที่ 3 ชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.9 ภาพร่าง ชั้นที่ 4 ชุดที่ 2

ภาพที่ 3.10 ภาพร่าง ชั้นที่ 5 ชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการที่ 3

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงาน โดยจัดฉากขึ้นเพื่อถ่ายให้เกิดความรู้สึกทรมาน เกิดความรู้สึกหดหู่ใจ ความรู้สึกอึดอัด ความรู้สึกนึกถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และต้องการให้ผู้ชมงานเข้าใจถึงความรู้สึกของผู้ถูกคุกคามมากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้ตุ๊กตาบาร์บี้ที่ข้าพเจ้าหรือเด็ก ๆ ชื่นชอบเป็นอย่างมาก แต่ถ้าเปรียบกับตัวข้าพเจ้าตอน โตแล้ว ข้าพเจ้าเปรียบบาร์บี้เป็นเพียงแค่ของเล่นเด็กเท่านั้น ไม่ได้มีคุณค่าอะไรต่อตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงต้องการเปรียบเทียบตุ๊กตาบาร์บี้เป็นผู้ถูกคุกคามที่มีลักษณะเหมือนเป็นของเล่นหรือสิ่งที่ใครคิดจะทำอะไรก็ได้โดยไม่จำเป็นต้องไตร่ตรองว่าของสิ่งนั้นจะรู้สึกอย่างไรหรืออยู่ในสถานะไหน และความหมายของบาร์บี้อีกหนึ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าต้องการเปรียบเทียบเหมือนผู้หญิง เพราะเพศหญิงเป็นเพศส่วนมากที่ถูกคุกคาม และเพื่อให้ผู้กระทำรับรู้ความรู้สึกของผู้ถูกกระทำ และสำนึกต่อเหตุการณ์อันเลวร้ายนั้น ข้าพเจ้าเลือกใช้พลาสติกใสมาพันตัวตุ๊กตาบาร์บี้ เพื่อเป็นการปกปิดรูปร่างเพื่อให้เกิดความรู้สึกปลอดภัยจากการคุกคามแต่ผลที่ได้กลับตรงกันข้าม เนื่องจากสิ่งที่ปกปิดนั้นข้าพเจ้าเปรียบเหมือนเสื้อผ้าที่โปร่งใส หรือใสจนเหมือนไม่ได้ใส่เสื้อผ้า เมื่อเราพยายามจะปกปิด แต่ถ้าผู้คุกคามเกิดอารมณ์หรือความรู้สึก การปกปิดหรือการสวมใสเสื้อผ้า จึงไม่เป็นผลทำให้เหตุการณ์นั้น ๆ ดีขึ้นเพราะสังคมควรแก้ปัญหาที่ต้นเหตุมากกว่าแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ เปลี่ยนความคิดมาคาดคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพราะเหตุการณ์นี้จะเลวร้ายขึ้นมาก หากคนในสังคมกล่าวคนโทษคนถูกกระทำ ข้าพเจ้าจึงอยากเป็นส่วนหนึ่งในการมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหานี้ เลวร้ายนี้ จึงทำให้ข้าพเจ้ามีแรงจูงใจในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้เป็นอย่างมาก และข้าพเจ้าหวังว่าเมื่อผู้ชมได้เห็นผลงานแล้วจะทำให้สังคมเลิกเมินเฉยต่อผู้ถูกคุกคามทางเพศและให้ความช่วยเหลือปรับเปลี่ยนมายาคติ เห็นอกเห็นใจ และให้เกียรติซึ่งกันและกัน

เมื่อหาข้อมูลได้อย่างที่ต้องการแล้วนั้น ข้าพเจ้าจึงข้อมูลสร้างเป็นภาพร่างโดยให้มีตรงตามคิด และเป็นไปตามที่ข้าพเจ้าต้องการ ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching) โดยมีทั้งหมด 5 ชุด ในแต่ละชุด มีภาพร่างจำนวน 5 ชิ้น โดยข้าพเจ้าเลือก ภาพร่าง ชิ้นที่ 1 ชุดที่ 2 เนื่องจากชิ้นนี้มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับความคิดของข้าพเจ้า และมีสีปากที่แตกต่างออกไปจากโครงการที่ 1 ซึ่งสีแดงที่ปากหมายถึง สีแดง สัญลักษณ์ของความร้อนแรง และมีอำนาจ สีแดง เป็นสีแห่งความเป็นสิริมงคลของชาวจีน สีแดง เป็นสีแห่งความโชคร้ายในบนเครื่องแบบนักเรียนในมังงะ ในทางลบ สีแดงเป็นสัญลักษณ์ของบาปโทษะ อีกนัยหนึ่งที่ข้าพเจ้าเลือกใช้สีแดง เนื่องจาก ข้าพเจ้าต้องการให้ตุ๊กตาบาร์บี้มีความโดดเด่น และเป็นการเน้นย้ำความรู้สึก ของสิ่งที่โดนกระทำ

ภาพที่ 3.11 ภาพร่าง ชั้นที่ 1 ชุดที่ 3

ภาพที่ 3.12 ภาพร่าง ชั้นที่ 2 ชุดที่ 3

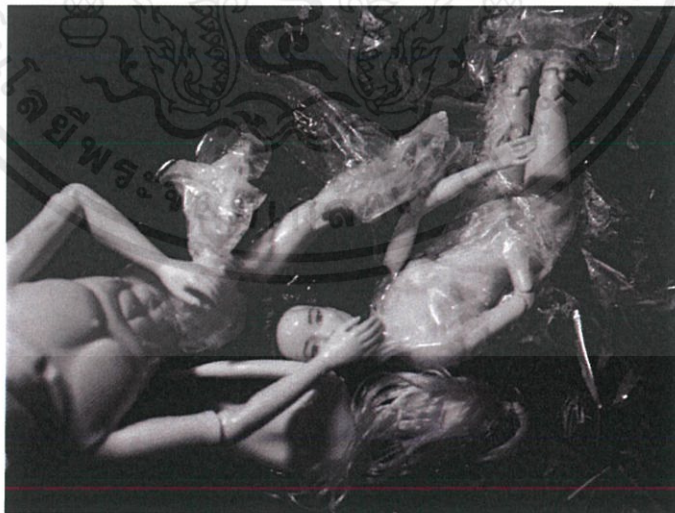
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.13 ภาพร่าง ชั้นที่ 3 ชุดที่ 3

ภาพที่ 3.14 ภาพร่าง ชั้นที่ 4 ชุดที่ 3

ภาพที่ 3.15 ภาพร่าง ชั้นที่ 5 ชุดที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 กระบวนการสร้างงาน

เทคนิคและวิธีการสร้างสรรค์ผลงาน

ข้าพเจ้าขยความคิดจากต้นแบบร่างลงบนแผ่นแม่พิมพ์จริงและสร้างผลงานจริงด้วยเทคนิคกระบวนการแม่พิมพ์ร่องลึก (Etching) เนื่องจากเทคนิคนี้มีความเหมาะสมทั้งเรื่องราวสอดคล้องและกับกระบวนการภาพพิมพ์ร่องลึกที่มีความอ่อนแก่ของน้ำหมึกที่สร้างได้ด้วยดินสอไขโดยการครออิง และความนุ่มของแม่พิมพ์เมื่อพิมพ์ออกมาแล้วสร้างร่องรอยของกระดาษทำให้มีความแตกต่างกันของผลงานอย่างเห็นได้ชัดด้วยการกักรีดให้แม่พิมพ์มีความลึก โดยผ่านกระบวนการภาพพิมพ์โลหะ ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเป็นผลงานจริง การทำงานภาพพิมพ์ครั้งเดียวนั้นงานที่ได้นั้นมีเพียงชิ้นเดียวเท่านั้นแต่ก็ไม่ใช่อัจฉริยะไป เพราะเราสามารถทำซ้ำออกมาได้เช่นกัน แต่ผลที่ได้รับ ไม่เหมือนกันเสียทั้งหมด และการทำภาพพิมพ์โลหะมีอุปกรณ์ที่ใช้ต่อไปนี้

ภาพที่ 3.16 อุปกรณ์การทำงาน

ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. แผ่นแม่พิมพ์โลหะ (Plates)
  - แผ่นทองแดง (Copper)
2. เครื่องมือในการสร้างแม่พิมพ์
  - เหล็กปลายแหลม (Etching Needle)
  - มีดคัดเตอร์
  - ไม้บรรทัด
  - ดินสอไข (Mitsubishi Dematograph)
3. อุปกรณ์สร้างภาพพิมพ์ด้วยเคมี
  - น้ำกรดสำหรับแม่พิมพ์ทองแดง
  - อ่างใส่น้ำกรด
  - ขวดพลาสติกดวงน้ำ
  - ถุงมือใส่กันกรดกัด
4. อุปกรณ์ที่เป็นฉนวนกักรวด
  - วานิชดำ
  - ยูนิเทป
  - ดินสอไข
  - ลีสเปียร์
  - ฟู่กันและแปรงสำหรับทาวานิช
5. อุปกรณ์ละลายวานิชดำ
  - น้ำมันสน
  - ทินเนอร์
6. อุปกรณ์ในการทำความสะอาดแม่พิมพ์
  - น้ำมันสน
  - ทินเนอร์
  - น้ำเปล่า
  - ผงซักฟอก
  - ซีอิ้วขาว
  - เศษผ้า
7. อุปกรณ์ในการพิมพ์ผลงาน
  - กระดาษปรีฟ
  - กระดาษลอกลาย
  - หมึกพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผ่นพิมพ์
 กระดาษกาวน้ำ
 เครื่องสำหรับผสมหมึก
 กระดาษขึงงาน
 กระบอกลีดน้ำ
 สำลีแบบก้อน
 ครีมนำสำหรับล้างมือ

8. อุปกรณ์สำหรับทำเทคนิคโรยผงวานิช (Aquatint)

ผงวานิช
 ตู้โรยผงวานิช
 ไฟสำหรับย่างเพลท
 ดินสอไข (Mitsubishi Dematograph)

ภาพที่ 3.17 ขัดผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์
 ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์

1. ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างที่ผ่านแล้วมาขยายกลับด้านขนาด 80x60 เซนติเมตร เพื่อนำมาลอกลงแผ่นแม่พิมพ์ทองแดง จากนั้นเตรียมแผ่นแม่พิมพ์ทองแดงในส่วนของการเตรียมพื้นแม่พิมพ์และการร่างแบบบนแม่พิมพ์ทองแดงเป็นจุดเริ่มต้นในการปฏิบัติงาน ด้วยวิธีการขัดเพลททำความสะอาดพื้นผิวหน้าเพลทของแผ่นแม่พิมพ์โลหะเพื่อให้หน้าเพลทสะอาดและไม่มีรอยขูดขีด โดยใช้กระดาษทรายเบอร์ 1200 หรือ 2000 ขัดเป็นแนวตรง และแนวนอน จนหน้าเพลทโลหะสะอาดและล้างออกด้วย น้ำปลา เพื่อชำระล้างคราบที่ติดอยู่บนผิวหน้าของเพลทแม่พิมพ์ให้สะอาด ผสมวานิชดำกับน้ำมันสนคนให้เข้ากัน จากนั้นทาลงบนแผ่นทองแดงด้านหลังรอแห้ง แล้วปิดด้วยยูนิเทป เพื่อให้กรดกัดเซาะ จากนั้นทาวานิชลงอีกฝั่งแล้วรอให้แห้งสนิท

ภาพที่ 3.18 ขั้นตอนการทำผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์

ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

2. ขั้นตอนการใช้เหล็กแหลม (needle) ในการร่างเส้นที่ต้องการตามต้นแบบเรียกว่าการเขียนเส้น ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์พื้นแข็งเพื่อนำไปแช่น้ำกรดเพื่อให้กรดทำปฏิกิริยากับผิวโลหะเพื่อให้เกิดเป็นน้ำหนักด้วยระยะเวลาการแช่น้ำกรด โดยแช่เป็นเวลา 40 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.19 ขั้นตอนการกราฟผลงาน

ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

ภาพที่ 3.20 ขั้นตอนการทำพื้นหลัง

ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

4. ขั้นตอนการแช่กรด หลังจากแช่กรดไปเป็นเวลา 40 นาทีแล้ว ให้ใช้วานิชดำผสมน้ำมันสน ทาปิดบริเวณที่ไม่ต้องการทำพื้นหลัง การทำพื้นหลังใช้ยูนีเทปมาขยำเป็นก้อน และจุ่มด้วยวานิชจากนั้น ปั้นลงบนหัวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์แล้วรอนแห้งสนิท แล้วจึงนำไปแช่น้ำกรด เป็นจำนวน 4 รอบ ครั้งละ 60 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.21 ขั้นตอนการแช่กรด

ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

5. ขั้นตอนการล้างแผ่นแม่พิมพ์ เพื่อเตรียมโรยผงแอสฟัลต์ (Asphaltum) นำทินเนอร์ น้ำมันสน น้ำปลา ผสมกัน แล้วใช้เศษผ้า เช็ดให้สะอาด และล้างด้วยน้ำเปล่าเมื่อล้างแผ่นแม่พิมพ์สะอาดแล้ว นำแผ่นมาพิมพ์ ไปเข้าสู่ที่ใส่ผงแอสฟัลต์ไว้ ผงนี้มี ลักษณะเป็นสีดำและละเอียด เป็นสารอันตราย เมื่อสูดดม ทุกครั้งที่ทำขั้นตอนนี้ต้องใช้หน้ากากกันสารเคมีหรือหน้ากาก 3M และออกมาเสียบบล็อก ที่เตรียมไว้ เสียบประมาณ 5 ครั้ง ครั้งละประมาณ 5 วินาที แล้วดึงออกรออีกประมาณ 5 วินาทีแล้ว จึงค่อยเสียบ เพื่อให้ผงลงไปบนหน้าแผ่นแม่พิมพ์และรอ 20 นาที เพื่อให้ผงลงหน้าแผ่นแม่พิมพ์จนหมด นำแผ่นแม่พิมพ์ ออกมาเผาเพื่อให้ผงติดหน้าแผ่นมาพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.22 ขั้นตอนการ ไรยดิน

ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

ภาพที่ 3.23 ขั้นตอนการ ไรยผงวานิชดำ

ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.24 ขั้นตอนการโรยผงวานิชดำ
ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

ภาพที่ 3.25 ขั้นตอนการเผาวานิชดำให้ติดกับแผ่นแม่พิมพ์
ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

6. ขั้นตอนการเขียนค่าน้ำหนักด้วยดินสอในเทคนิคภาพพิมพ์สร้างค่าน้ำหนัก (Aquatint) ด้วยการเขียนค่าน้ำหนักความเข้มอ่อนของภาพให้ได้น้ำหนักและบรรยากาศตามที่ต้องการและนำไปแช่ลงอ่างน้ำกรดเพื่อที่จะสร้างค่าน้ำหนักจนจากอ่อนจนถึงน้ำหนักสุดท้ายที่เข้มที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.26 ขั้นตอนการเขียนใจให้เกิดค่าน้ำหนักอ่อนเข้ม
ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

ภาพที่ 3.27 ขั้นตอนการเขียนใจให้ค่าน้ำหนักอ่อนเข้ม
ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

หลังจากเขียนดินสอใจเสร็จให้แช่น้ำหนักตามนี้

ครั้งที่ 1 กัดกรด 10 วินาที

เขียนใจทับส่วนน้ำหนักที่ 1

ครั้งที่ 2 กัดกรด 15 วินาทีรวมเป็น 30 วินาที

เขียนใจทับส่วนน้ำหนักที่ 1 2

ครั้งที่ 3 กัดกรด 15 วินาทีรวมเป็น 45 วินาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขียนไขทึบส่วนน้ำหนักที่ 1 2 และ 3

ครั้งที่ 4 กัดกรด 30 วินาทีรวมเป็น 75 วินาที

เขียนไขทึบส่วนน้ำหนักที่ 1 2 3 และ 4

ครั้งที่ 5 กัดกรด 30 วินาทีรวมเป็น 105 วินาที

ทาวานิดส่วนที่เขียนทั้งหมด เพื่อให้กรดกัดเพียงแก่น้ำหนักพื้นหลังที่ดำที่สุด

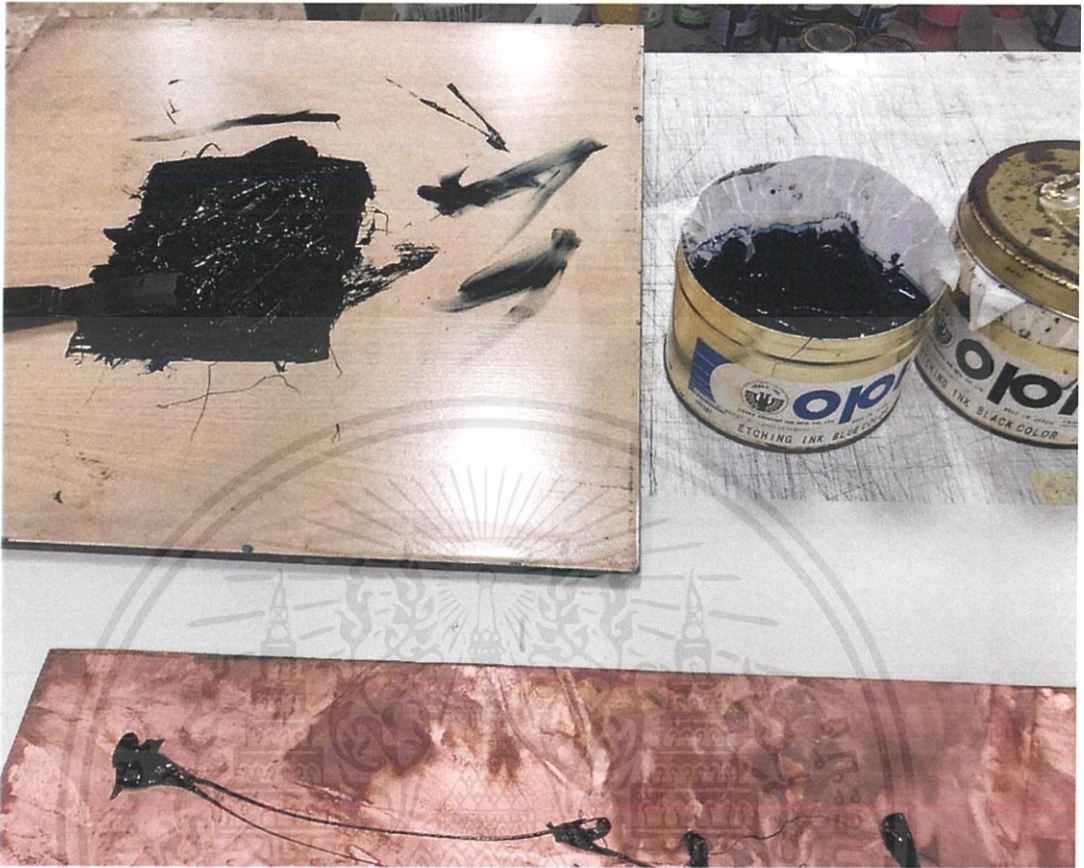
ภาพที่ 3.28 ขั้นตอนการล้างแผ่นแม่พิมพ์

ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

ครั้งที่ 6 กัดกรด 15 นาที

หลังจากแช่กรดทุกครั้งให้ใช้ผ้าชุบน้ำเปล่าและเช็ดแผ่นแม่เหล็กเพื่อไม่ให้กรดกัดลงไปเมื่อได้ครบแล้วก็นำไปล้างให้สะอาดและล้างด้วยน้ำมันสนกับทินเนอร์ให้สะอาดแล้วนำแผ่นแม่พิมพ์ไปตะไบขอบโดยให้ขอบทำมุม 45 องศาทั้ง 4 ด้านหลังจากนั้นนำไปล้างด้วยน้ำเปล่า น้ำมันสน ทินเนอร์และน้ำเปล่าอีกครั้งให้สะอาดก็จะได้แผ่นแม่พิมพ์ที่พร้อมพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.29 ขั้นตอนการผสมสีหมึก

ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

7. ขั้นตอนการเตรียมอุปกรณ์การพิมพ์ประกอบไปด้วยหมึกพิมพ์สำหรับพิมพ์ผลงาน สีดำ , หมึกพิมพ์สีน้ำเงิน , เกรียง ใช้หมึกพิมพ์สีดำ 2 อัตรา ส่วนต่อหมึกพิมพ์สีน้ำเงิน 1 ส่วน ใช้เกรียงผสมหมึกให้เข้ากัน เตรียมอุปกรณ์ เทปสีน้ำตาล หมึกที่ผสมไว้แล้ว ยางปาดหมึกพิมพ์ ลูกกลิ้งยาง กระดาษฟรุ๊ฟสีน้ำตาล โดยเตรียมติดเทปน้ำตาลบนแท่นอุดหมึกและด้านหลังแผ่นแม่พิมพ์ เพื่อป้องกันไม่ให้ขยับ แล้ววางแผ่นแม่พิมพ์แล้วใช้ยางปาดหมึกตักหมึกที่ผสมแล้วมาปาดทั่วทั้งหน้าแผ่นแม่พิมพ์ แล้วใช้นิ้วอุดหมึกให้ทั่วหน้าแผ่นแม่พิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.30 ขั้นตอนการอุดหมึก

ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

8. ขั้นตอนการวางกระดาษรูปทาบบนผิวหน้าแผ่นแม่พิมพ์ แล้วใช้ลูกกริ่งยางกลิ้งไปมาเพื่อซัดดึงหมึกออกจากหน้าแม่พิมพ์ให้มากที่สุด เพื่อให้หมึกที่ติดอยู่บางลงจะทำให้ง่ายต่อการเช็ดหมึกออก ใช้กระดาษลอกลายค่อยๆ ซัดหมึกจากภายในตัวงานออกมานอกตัวงาน เมื่อแน่ใจแล้วว่าหมึกส่วนเกินออกไปหมดแล้ว นำฝ่ามือทากระดาษลอกลายแล้ววนเป็นวงกลมให้ทั่วทั้งงานจนกว่าหน้าแม่พิมพ์จะสะอาด จากนั้นใช้ทินเนอร์เช็ดขอบแผ่นแม่พิมพ์ใช้ผ้าขาวเช็ดขอบจนสะอาดก่อนเตรียมเข้าแทนพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.31 ขั้นตอนการเซตหมัก

ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

9. ขั้นตอนการเตรียมหมักกระดาษพิมพ์ผลงาน (Frabriano Paper) โดยหมักกระดาษไว้ในกระดาษฟรุ๊ฟ ประมาณ 15 นาที โดยใช้กระดาษฟรุ๊ฟประกบทับ ทั้งด้านบนและด้านล่างของกระดาษภาพพิมพ์ จากนั้นวางแผ่นแม่พิมพ์ทองแดงบนแท่นรองพิมพ์ตามตำแหน่งที่กำหนดไว้ นำกระดาษที่เตรียมไว้มาวางลงบนผิวหน้าแผ่นแม่พิมพ์ โดยให้ด้านที่อุดสีคว่ำลงไปในบนแผ่นแม่พิมพ์ ส่วนด้านที่ทำด้วยกาวน้ำหงายขึ้นมาด้านบน เพื่อที่จะให้กระดาษส่วนที่เป็นกาวยึดติดกับกระดาษพิมพ์ นำกระดาษฟรุ๊ฟมาวางทับ 2-3 แผ่น แล้วจึงวางด้วยผ้าสักหลาดทับอีกครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

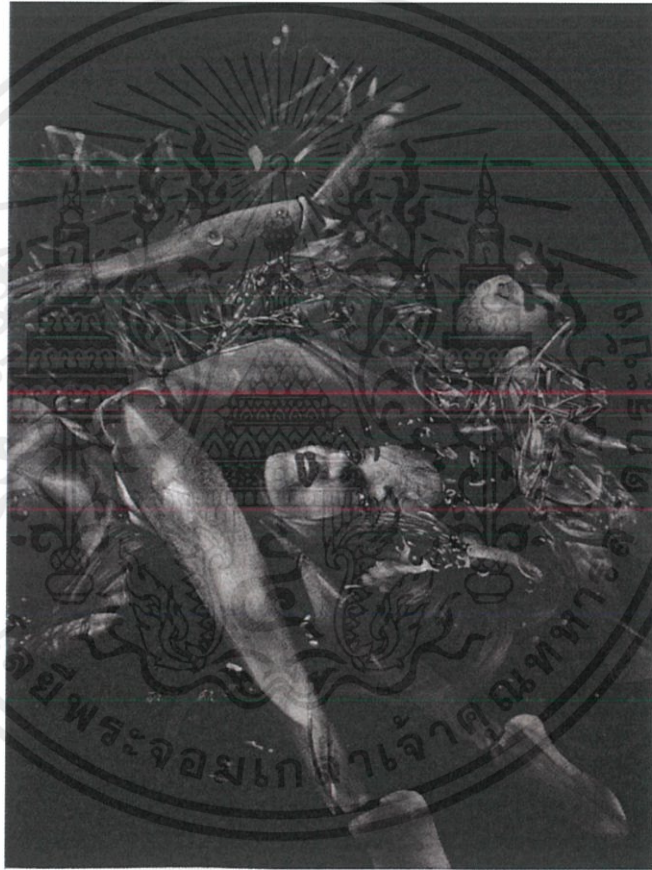
ภาพที่ 3.32 ขั้นตอนการวางแผ่นแม่พิมพ์ก่อนพิมพ์
ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

ภาพที่ 3.33 ขั้นตอนการหมุนแทนพิมพ์
ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมუნแทนพิมพ์จนสุดแล้วมีวนผ้าสักหลาดและกระดาษฟรุ๊ฟออก แล้วหยิบกระดาษที่พิมพ์ภาพ ออกด้วยการจับปลายกระดาษมุมใดมุมหนึ่งตามที่ตนเองถนัด แล้วนำกระดาษที่พิมพ์งานเสร็จวาง ลงบนกระดาษจึงภาพผลงานใช้เทปกาวน้ำพันด้วยกระบอกฉีดน้ำให้กาวน้ำชุ่มและนำมาติดบน ขอบกระดาษพิมพ์ทั้ง 4 ด้านและตรวจสอบชิ้นงาน หากขอบกระดาษเลอะเปื้อนให้นำผ้าขาวชุบน้ำ แล้วค่อย ๆ ซับให้สิ่งสกปรกออกนำกระดาษชิ้นงานออกจากบริเวณที่พิมพ์งานป้องกันสิ่งสกปรก หลังจากนั้นทำความสะอาดแท่นพิมพ์ด้วยน้ำมันสนและนำแผ่นแม่พิมพ์ล้างทินเนอร์น้ำมันสน และ ล้างน้ำเปล่าให้สะอาด จากนั้นนำไปตากให้แห้ง นำกระดาษฟรุ๊ฟห่อแผ่นแม่พิมพ์เพื่อรักษาแม่พิมพ์ และใช้ในการพิมพ์ในครั้งต่อไป และเขียนจำนวนชิ้นที่พิมพ์ ชื่อผลงาน และเซ็นชื่อศิลปิน

ภาพที่ 3.34 ขั้นตอนเสร็จสมบูรณ์
ที่มา : จากการศึกษาของผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

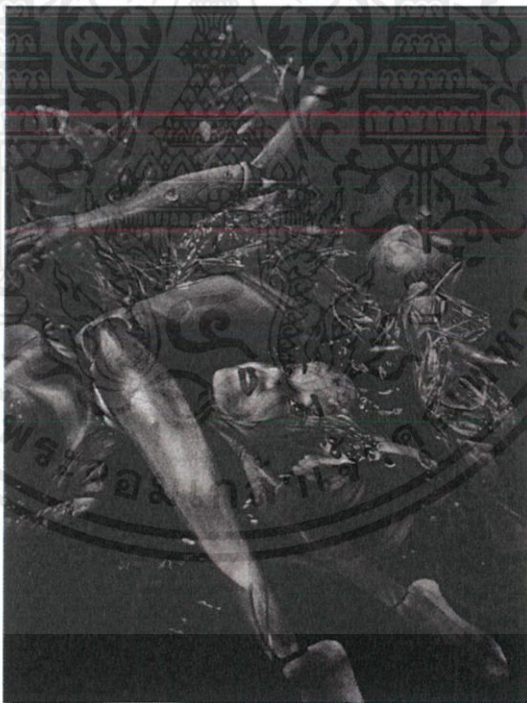
บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน

4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

องค์ประกอบพื้นฐานของศิลปะ คือ การนำสิ่งต่าง ๆ มาประยุกต์ ดัดแปลง สร้างสรรค์ จัดรวมเข้าด้วยกัน ตามสัดส่วนรูปร่าง รูปทรงตรงตามคุณสมบัติของสิ่งนั้น ๆ เพื่อให้เกิดผลงานที่มีความเหมาะสม สมส่วนจะเกิดความงดงาม น่าสนใจหรือไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับการนำเสนอภาพรวมของงาน ว่ามีการสื่อถึงเรื่องราว วัตถุประสงค์ ในงานการออกแบบของเรา สิ่งที่แสดงแนวความคิดเกี่ยวกับเนื้อหาและเรื่องราว เพื่อให้เห็นและสามารถรับรู้ผ่านผลงานศิลปะประกอบด้วย เอกภาพ ดุลยภาพ การเคลื่อนไหว และความเป็นเด่น

การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้มีทั้งหมด 5 ชิ้นแล้วมาวิเคราะห์เพียง 1 ชิ้น เพื่อการ วิเคราะห์ องค์ประกอบศิลป์และทัศนธาตุได้อย่างละเอียดครบถ้วน

ภาพผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อ อารมณ์ความรู้สึกของผู้ถูกรกระทำ

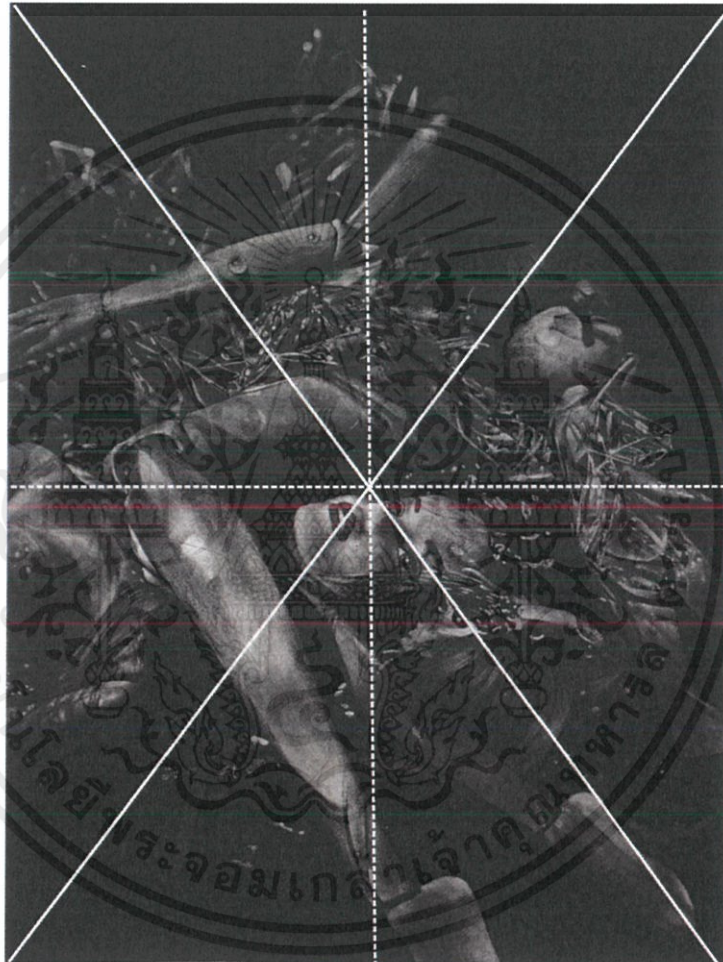
ภาพที่ 4.1 ภาพผลงานชิ้นที่1

\

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.1 เอกภาพ (Unity)

เอกภาพ คือ ความเป็นหนึ่งอันเดียวกันความเข้ากันได้ของการรวมตัว ในส่วนประกอบต่างๆ ทั้งด้านเนื้อหาเรื่องราวและด้านรูปลักษณะ เช่น รูปทรง พื้นผิว เส้น หรือ สี เป็นต้นซึ่งเอกภาพมีความสำคัญต่อกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะทุกสาขาเป็นสิ่งที่จำเป็นเบื้องต้นที่ผู้สร้างสรรค์จะต้องประสานและจัดระเบียบกับส่วนประกอบต่างๆ ให้เชื่อมโยงและสัมพันธ์กันหรือเป็นการจัดระเบียบและดุลยภาพให้แก่สิ่งที่ขัดแย้งกันเพื่อให้รวมตัวกันได้ (ชอุด นิ่มเสมอ, 2554 : 130)

ภาพที่ 4.2 ภาพแสดงเอกภาพของผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นนี้มีแนวคิดเกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกของผู้ถูกกระทำโดยเน้นจุดเด่นของภาพคือตุ๊กตาบาร์บี้ที่เป็นผู้ถูกกระทำ และบรรยากาศที่ลึกลับ หดหู่ เจ็บเหงาเป็นจุดตรง ทำให้เกิดการผสมผสานกันอย่างลงตัว แสดงออกถึงความเป็นเอกภาพ ซึ่งมีความสัมพันธ์ ซึ่งมีความสัมพันธ์กันทั้งแนวความคิดและรูปแบบของผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 คุณภาพ (Balance)

คุณภาพ คือความพอเหมาะพอดีของส่วนต่าง ๆ ภายในงานศิลปะ เพื่อให้เกิดความรู้สึกที่สมบูรณ์ คุณภาพแบ่งออกเป็น คุณภาพสมมาตร 2 (Formal Balance) เป็นภาพแบบสองข้างเท่ากัน เป็นงานที่ต้องการคุณภาพที่นิ่งและมั่นคง ส่วนคุณภาพแบบ อสมมาตร (Informal Balance) เป็นการวางจุดเด่นพลาดไปจากเส้นแกนหลักจัดวางองค์ประกอบซ้ายขวาไม่เท่ากัน จะทำให้เกิดคุณภาพที่มีลักษณะเคลื่อนไหว (ชลุค นิ่มเสมอ)

ภาพที่ 4.3 ภาพแสดงคุณภาพของผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นนี้มีซ้ายขวาวนล่างแกนกลางที่สมมาตรกัน ขวาไม่เท่ากันเป็นการจัดองค์ประกอบแบบอสมมาตร (Asymmetrical Balance) โดยข้าพเจ้าจัดวางโดยพิจารณาจากเส้นแกนตั้งแนวตั้ง (Vertical Axis) และแนวนอน (Horizontal Axis) จุดเด่นภายใน จึงอยู่ตรงกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหว เกิดจากความเคลื่อนไหวของสายตาของผู้ดู เคลื่อนที่ไปตามทิศทางของ เส้น หรือน้ำหนัก อ่อนแก่ การเคลื่อนไหวมัก จะเคลื่อนจาก ภายนอกสู่ภายในภาพ ทำให้รูปทรงที่อยู่ ตรงกลางนั้น ดูโดดเด่น (ชลุค นีมเสมอ, 2554: 103)

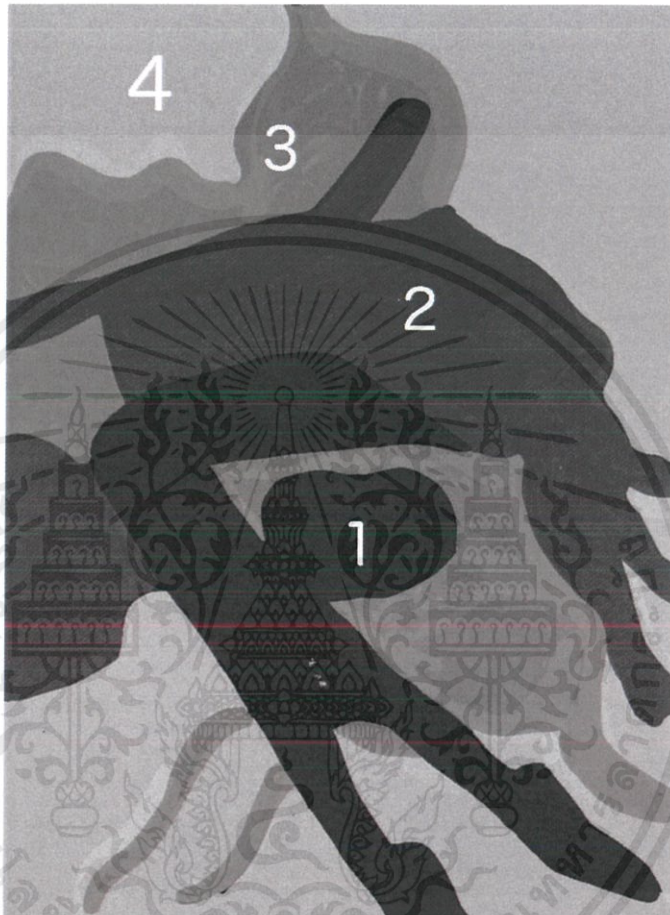
ภาพที่ 4.4 ภาพแสดงการเคลื่อนไหวของผลงานชิ้นที่ 1

การเคลื่อนไหวของภาพสามารถสังเกตเห็นได้ชัดเจน เนื่องจากผลงานชิ้นนี้มีจุดเด่นที่เห็น ได้ชัด และแสงเงาที่ชัดเจน โดยความมืดด้านหลังและการจัดวางของหุ่นจึงทำให้ภาพดูเด่นชัดและ รูปหน้าของตุ๊กตาบาร์บี้ที่เป็นรูปทรงหลักของภาพทำให้เกิดการหยุดของสายตาและทำให้รูปทรง นั้นเป็นจุดเด่นขึ้นมาส่วนรูปทรงหุ่นภายในภาพเป็นการเคลื่อนไหวของน้ำและโครงสร้างของหุ่น เคลื่อนไหวตามช่วงแขน ที่เกี่ยวกับขา หรือขาที่ยกขึ้น เข้าขึ้น เป็นการ เคลื่อนไหวภายนอกและ ภายในอย่างสมดุล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.4 ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่น คือบริเวณหรือส่วนประกอบภายในภาพผลงานที่มีความสำคัญเป็นส่วนที่ดึงดูดสายตามากที่สุด ซึ่งในการสร้างสรรค์ ผลงานนั้น การสร้างจุดเด่นภายในผลงานเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะเป็นการดึงดูดและชักจูงให้ผู้ดูเกิดความสนใจ (ฟารุต ไทย,ออนไลน์:18)

ภาพที่ 4.5 ภาพแสดงความเป็นเด่นของผลงานชั้นที่ 1

ผลงานชั้นนี้มีทั้งหมด 4 หมายเลข ได้แก่

หมายเลข 1 เป็นจุดเด่นของภาพ โดยการใช้สีแดงที่มีความชัดเจนและแสงเงา รูปทรงที่แตกต่าง และไบหน้าที่แสดงอารมณ์ทำให้ดึงดูดสายตาผู้ได้เป็นสิ่งแรก

หมายเลข 2 คือ รอยยับของพลาสติก และระยะ น้ำหนักแสงเงาที่แสดงให้เห็นถึงความโปร่ง

หมายเลข 3 ระยะหลัง ที่แสดงให้เห็นว่ารายละเอียดที่ไม่ชัดเจน เพื่อเป็นการสร้างระยะให้กับผลงาน

หมายเลข 4 พื้นหลังสีดำเป็นส่วนสุดท้ายที่มีรายละเอียดน้อยที่สุดและมีน้ำหนักอ่อนที่สุดช่วยในการผลัดระยะและทำให้ภาพมีมิติมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 1

4.2.1 รูปทรง (Forms)

รูปทรง คือรูปที่เกิดจากโครงสร้างที่มีเอกภาพและสุนทรียภาพเป็น โครงสร้างทั้ง ภายใน และ ภายนอก อาจเกิดจากส่วนประกอบส่วนเดียว หรือหลายส่วนก็ได้ (ชูลูด นิมิเสมอ ,2554 : 30)

ภาพที่ 4.6 ภาพแสดงรูปทรงของผลงานชิ้นที่ 1

ก. รูปทรงตุ๊กตาบาร์บี้ผู้หญิง หมายถึงบุคคลที่ถูกคุกคามทางเพศที่เป็นจุดเด่นภายในผลงาน ซึ่งเป็นตัวถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกภายในงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.7 ภาพแสดงรูปทรงของผลงานชิ้นที่ 1

ข. พลาสติกใส หมายถึง สิ่งที่พยายามจะปกปิดเพื่อให้ตัวเองหลุดพ้นจากการถูกคุกคาม เปรียบเทียบเหมือนการใส่เสื้อผ้าเพื่อปกปิดร่างกายให้มีคิขิต เพื่อไม่ให้เป็นที่จับตามองของบุคคลที่คิดร้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 ลักษณะผิว (Textures)

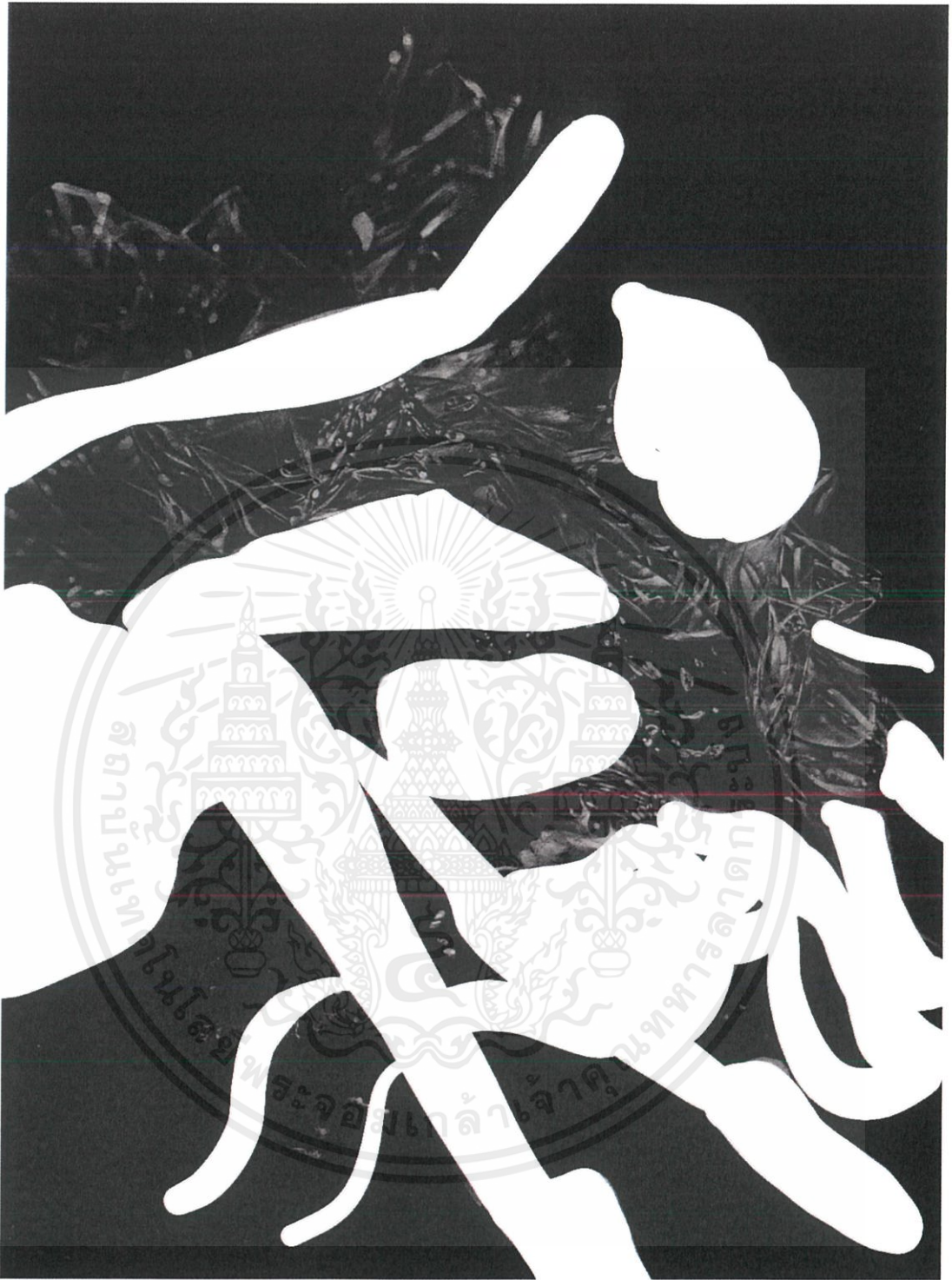
ลักษณะผิว หมายถึง ลักษณะของสิ่งของต่าง ๆ ที่เมื่อสัมผัส แล้วรู้สึกถึงความหยาบ ความเรียบ ขรุขระ แตกต่างกันไป ตามลักษณะของสิ่งของนั้น ๆ (ชวลิต นิ่มเสมอ ,2554 : 82)

ภาพที่ 4.8 ลักษณะผิว ก.

ก. ลักษณะพื้นผิวของผิวบาร์บี้เป็นแสงเงาที่ชัดเจนจึงถูกสร้างด้วยดินสอไขโดยเกลี่ยให้เนียน ไล่น้ำหนักตามแสงเงา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.9 ลักษณะผิว ข.

ข. ลักษณะพื้นผิวของพลาสติกใสมีความนุ่ม และเรียบ พลาสติกมีความละเอียด แต่ยังคงมีความยับของพลาสติกที่ถูกทับซ้อนกันอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.10 ลักษณะผิว ค.

ค. ลักษณะพื้นผิวของพื้นหลัง มีลักษณะขรุขระ ทับซ้น ลึกลับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 เส้น (Line)

เส้นเป็นทัศนธาตุเบื้องต้น ที่สำคัญที่สุดเส้นเป็นแกนของทัศนศิลป์ทุกแขนงเส้น สามารถแสดงความรู้สึกและสร้างรูปทรงต่าง ๆ ขึ้นศิลปินบางคนใช้เส้นเป็นแกนสำคัญในการ สร้างสรรค์ผลงาน เพราะสามารถกระทำได้อย่างรวดเร็วและตรงใจ (ชวลิต นิ่มเสมอ, 2554 : 47)

ภาพที่ 4.11 การวิเคราะห์เส้น

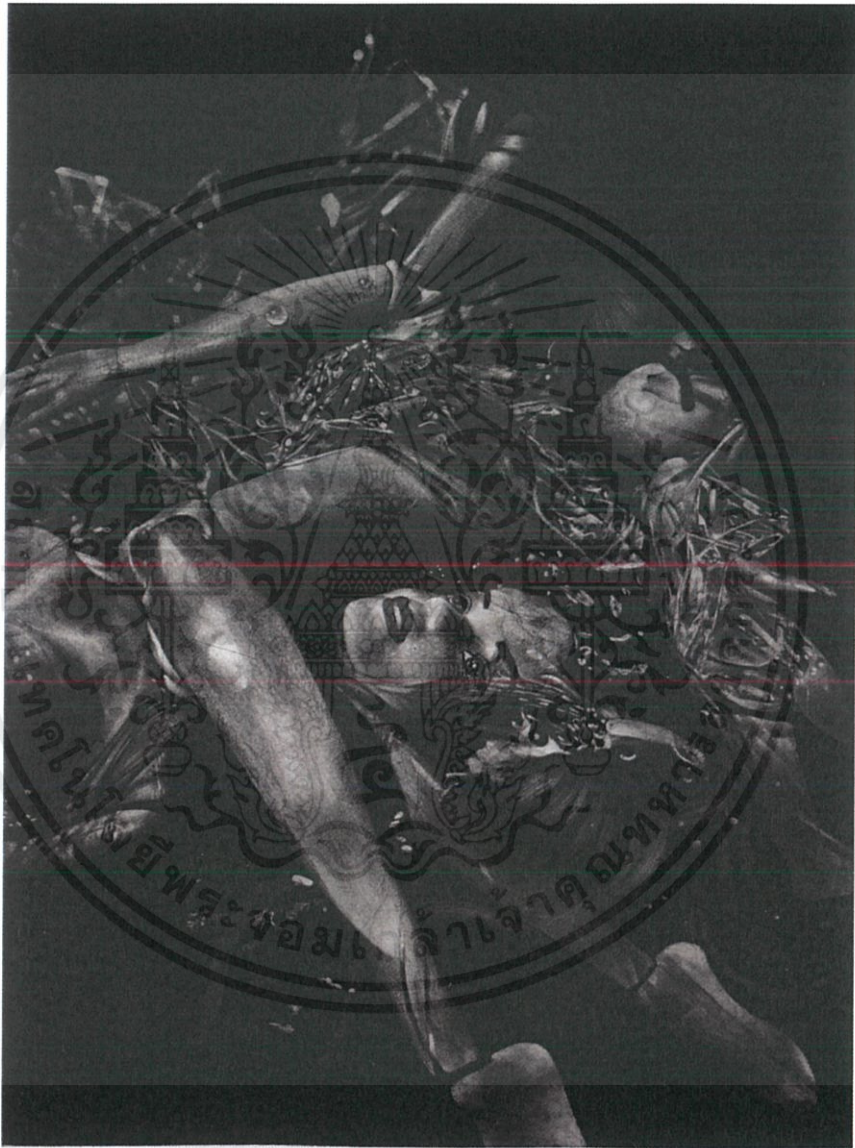
การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 1 เป็นการสร้างสรรค์โดยการสานเส้น (Drawing) ให้เกิดเป็นภาพ แต่ละวัตถุที่มีลักษณะผิวต่างกันจะมีการใช้เส้นที่ไม่เหมือนกันเช่น พลาสติก จะใช้เส้นที่มีความละเอียดและเรียบ แต่ไม่มีทิศทางที่แน่นอน เคลื่อนไหวตามรอยยับของพลาสติก

ในผลงานชิ้นนี้เส้น ถือเป็นส่วนสำคัญเพราะข้าพเจ้าใช้เส้นในการสร้างสรรค์ผลงานเป็น ส่วนใหญ่ ทำให้ผลงานเกิดน้ำหนัก และมีความเหมือนจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.4 สี (Colour)

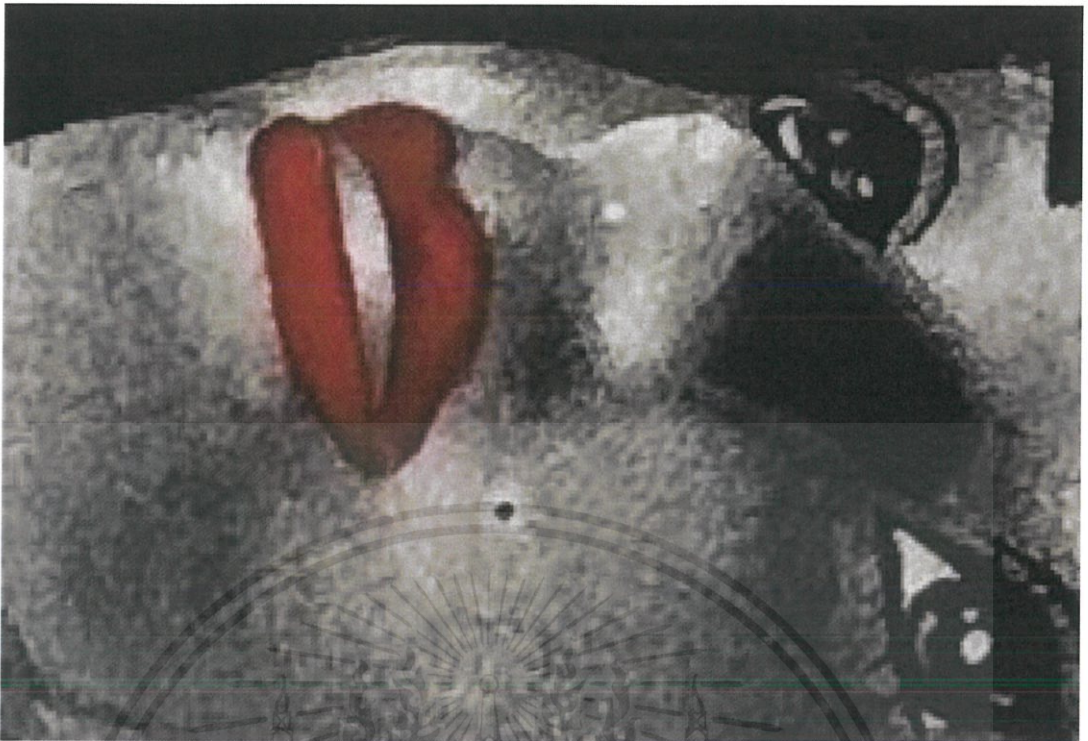
สี ถือเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติอย่างหนึ่ง โดยสามารถแบ่งสีได้ ออกเป็น 2 ประเภทคือสีที่เกิดขึ้นจากการหักเหของแสงกับสีที่เกิดขึ้นจากตัววัตถุ สีนั้นถือเป็นทัศนธาตุที่มีความสำคัญมากที่สุดอย่างหนึ่ง โดยเป็นทัศนธาตุที่มีคุณสมบัติของทัศนธาตุอื่น ๆ รวมอยู่ด้วย โดยสีนั้นสามารถถ่ายทอดอารมณ์ ความคิด ความรู้สึกหรือแม้กระทั่งเป็นสัญลักษณ์ของบางสิ่ง (ชอุด นิ่มเสมอ, 2554 : 48)

ภาพที่ 4.12 การวิเคราะห์สี

สี ที่ 1 ภาพโดยรวมเป็นภาพที่มีแสงเงาชัดเจน ข้าพเจ้าเลือกใช้สีขาวดำ เพื่อให้เกิดความรู้สึกเศร้าสลด ลึกลับ ความอึดอัด และถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของผู้ที่ถูกคุกคามทางเพศได้อย่างลึกซึ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

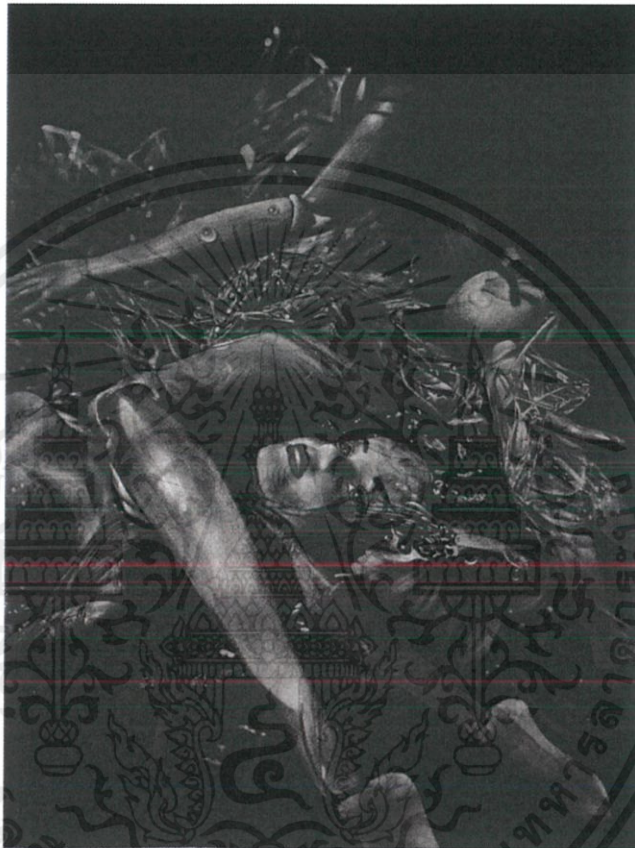
ภาพที่ 4.13 การวิเคราะห์สี

สีที่ 2 สีที่ปากของตุ๊กตาบาร์บี้ คือสีแดง ซึ่งหมายถึง ความรัก ความหลงใหล ความตื่นเต้น ความกระตือรือร้น ความสนใจ ความเร็ว ไฟ ความร้อน สงคราม พลัง ความมีชีวิตชีวา ความโกรธ ความก้าวร้าว อันตราย ความมุ่งมั่น ความเป็นผู้นำ ความแค้น และความกล้าหาญ พลังของสีแดง สีแดงจะสื่อถึงพลังงานทางเพศชาย ช่วยกระตุ้นการเจริญอาหารและความรู้สึทางเพศ เพิ่มการขับเหงื่อ เพิ่มอัตราการเผาผลาญและความดันโลหิต ช่วยทำให้วัตถุสิ่งของ โดดเด่นและสะดุดตา ทำให้ประสาทสัมผัสตื่นตัวและทำให้มีปฏิกิริยาตอบสนองที่เร็วขึ้น ส่วนในด้านความเชื่อของหลักฮวงจุ้ย สีแดงมีพลังอำนาจป้องกันพลังงานที่ไม่ดีหรือสิ่งชั่วร้ายได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.5 น้ำหนัก แสงเงา (Shadow)

น้ำหนัก เกิดจากความอ่อนแก่ของบริเวณที่ถูกแสงสว่างและบริเวณที่เป็นเงาของวัตถุ โดย ใน ชิ้นงานนั้น จะประกอบไปด้วยความอ่อนเข้มของน้ำหนัก ที่ต่างกันออกไป นอกจาก น้ำหนักและ แสงเงาจะทำให้เกิดปริมาตรของรูปทรงตามธรรมชาติแล้วยังสามารถให้อารมณ์ และความรู้สึก ภายในผลงานอีกด้วย (ชอุด นิ่มเสมอ, 2554 : 49)

ภาพที่ 4.14 น้ำหนัก แสงเงา

- ก. รูปทรงคนเป็นส่วนที่มีสีเพียงส่วนเดียวของภาพและมีน้ำหนัก แสงเงาที่เกิดขึ้นจากน้ำหนัก ของผมที่เข้มที่สุดทำให้เกิดมวลปริมาตรตามแสงเงาของต้นฉบับ
- ข. น้ำหนักเทาอ่อนจนถึงเทาเข้มเป็นส่วนของแสงเงาเกิดจากรอยยับที่ซ้อนทับของพลาสติกทำให้เกิดน้ำหนัก ความเข้ม และอ่อนไม่เท่ากัน
- ค. น้ำหนักเข้มสุดคือพื้นที่ด้านหลัง เพื่อเป็นการนำสายตาสู่รูปทรงที่อยู่กลางและทำให้ภาพมีความลึกในการผลักระยะของภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบของการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของผู้ถูกคุกคามทางเพศโดยมีตุ๊กตาบาร์บี้ เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดและมีส่วนประกอบคือพลาสติกใส และน้ำ ที่เป็นองค์ประกอบสำคัญทำให้แนวความคิดสมบูรณ์ โดยส่วนประกอบทั้งสามอย่างนี้ เป็นจุดสนใจในภาพ จึงเน้นให้มีน้ำหนักแสงเงาที่ชัดเจนและให้บรรยากาศพื้นผิวภายในภาพเสมือนจริงมากที่สุด โดยการสร้างพื้นผิวให้บรรยากาศดูหม่นหมอง และหดหู่ และลึกลับน่าค้นหา ข้าพเจ้าสร้างพื้นผิวให้คล้ายอยู่ในน้ำส่งผลให้ผลงานโดยรวมเป็นสื่ออารมณ์ความรู้สึกที่ทรมาน อึดอัด เนื่องจากการสร้างพื้นผิวที่อยู่ในน้ำ และการเขียนที่เหมือนจริง จนเสมือนว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงทำให้มองแล้วรู้สึกถึงความอึดอัด ความทุกข์ทรมานของผู้ที่ถูกกระทำ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์เพราะโดยรวมเป็นการถ่ายทอดอารมณ์ได้หลายรูปแบบตามจินตนาการ

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ในชุด “อารมณ์ความรู้สึกของผู้ถูกกระทำ” ข้าพเจ้าได้ใช้เทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์ผลงานคือสนเทคนิคภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching) โดยใช้แม่พิมพ์เป็นแผ่นทองแดง ซึ่งมีรูปทรงของตุ๊กตาบาร์บี้ในการนำเสนอผลงาน และปรับเปลี่ยนไปจากแนวความคิดและความรู้สึกของข้าพเจ้าโดยถ่ายทอดออกมาในรูปแบบเหมือนจริง (Realistic) ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ทุกประการ ซึ่งข้าพเจ้ามีสมาธิและความมุ่งมั่น อดทน และความพยายามในการปฏิบัติงานนับเป็นสิ่งสำคัญอันดับหนึ่งหากผิดพลาดประการใดขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งก็สามารถหาวิธีแก้ไขได้อย่างมีสติ และสิ่งสำคัญ คือการมีมิตรภาพที่ดีในการช่วยเหลือและอาจารย์พี่ดชา ที่คอยให้คำปรึกษาและสนับสนุนเป็นอย่างดี จึงทำให้เกิดข้อผิดพลาดน้อยที่สุด ซึ่งทำให้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะได้อย่างมีประสิทธิภาพและสิ่งสำคัญในงานของข้าพเจ้า คืองานศิลปะของข้าพเจ้ายังเป็นส่วนหนึ่งในการกล่อมเกลาจิตใจให้เกิดทัศนคติที่มีมุมมองในการสร้างสรรค์อีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- บ้านจอมยุทธ. 2000. **ชีวประวัติ วินเซนต์ แวนโก๊ะ(Vincent Van gogh)**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : https://www.baanjommyut.com/library_2/extension-1/vincent_van_gogh/01.html. (วันที่สืบค้น : 5 กันยายน 2561)
- รู้ไปโม้ด. 2015. **ศิลปะแบบเรียลลิสม์**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://www.khaosod.co.th/view_news. (วันที่สืบค้น : 4 กันยายน 2561)
- ศศิธร เทียรเดชสกุล. 2009. **ศิลปะแบบเรียลลิสม์**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.thaigoodview.com/node/49382>. (วันที่สืบค้น : 6 กันยายน 2561)
- องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย. 2017. **สังเกต 5 พฤติกรรมคุกคามทางเพศ – 3 วิธีปฏิบัติเมื่อถูกคุกคาม**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://news.thaipbs.or.th/content/265973>. (วันที่สืบค้น : 1 กันยายน 2561)
- All Rights Reserved. 2017. **การแก้ไขปัญหาการถูกล่วงละเมิดทางเพศ**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.vcharkarn.com/vcafe/128129>. (วันที่สืบค้น : 2 กันยายน 2561)
- Angiegroup. 2017. **ศิลปะแบบเรียลลิสม์ (REALISM)**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://angiegroup.wordpress.com/2016/03/26/realism/>. (วันที่สืบค้น : 4 กันยายน 2561)
- Art by heart. 2015. **ศิลปะแบบเรียลลิสม์ (Realism)**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://writer.dekd.com/art-is-art/story/viewlongc>. (วันที่สืบค้น : 4 กันยายน 2561)
- The MATTER. 2018. **Sexual Harassment อีกมุมหนึ่งของการคุกคามทางเพศ**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://thematter.co/thinkers/other-side-of-sexual-harassment/23851> (วันที่สืบค้น : 1 กันยายน 2561)
- Veridian E-Journal. 2014. **การคุกคามทางเพศบนสังคมเครือข่าย* SEXUAL HARASSMENT ON SOCIAL NETWORK**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [file:///Users/winy/Downloads/17887-Article%20Text-60514-1-10-20141226%20\(1\).pdf](file:///Users/winy/Downloads/17887-Article%20Text-60514-1-10-20141226%20(1).pdf). (วันที่สืบค้น : 2 กันยายน 2561)
- WorkpointNews. 2017. **“คุกคามทางเพศ” ความไม่ปกติที่ถูก “สังคมไทย” ทำให้ปกติ**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://workpointnews.com/2017/09/13/>. (วันที่สืบค้น : 6 กันยายน 2561)
- 1800RESPECT. 2014. **สิทธิและทางเลือกของคุณหลังจากการรุกรานทางเพศที่ผ่านมานับไม่นาน**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.1800respect.org.au/languages/thai-what-is-1800respect/thai-what-is-sexual-assault/>. (วันที่สืบค้น : 5 กันยายน 2561)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ในหัวข้อชื่อหัวข้อ อารมณ์ความรู้สึกของผู้ถูกระทำ

ชั้นที่ 1 อารมณ์ความรู้สึกของผู้ถูกระทำ

ชั้นที่ 2 อารมณ์ความรู้สึกของผู้ถูกระทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

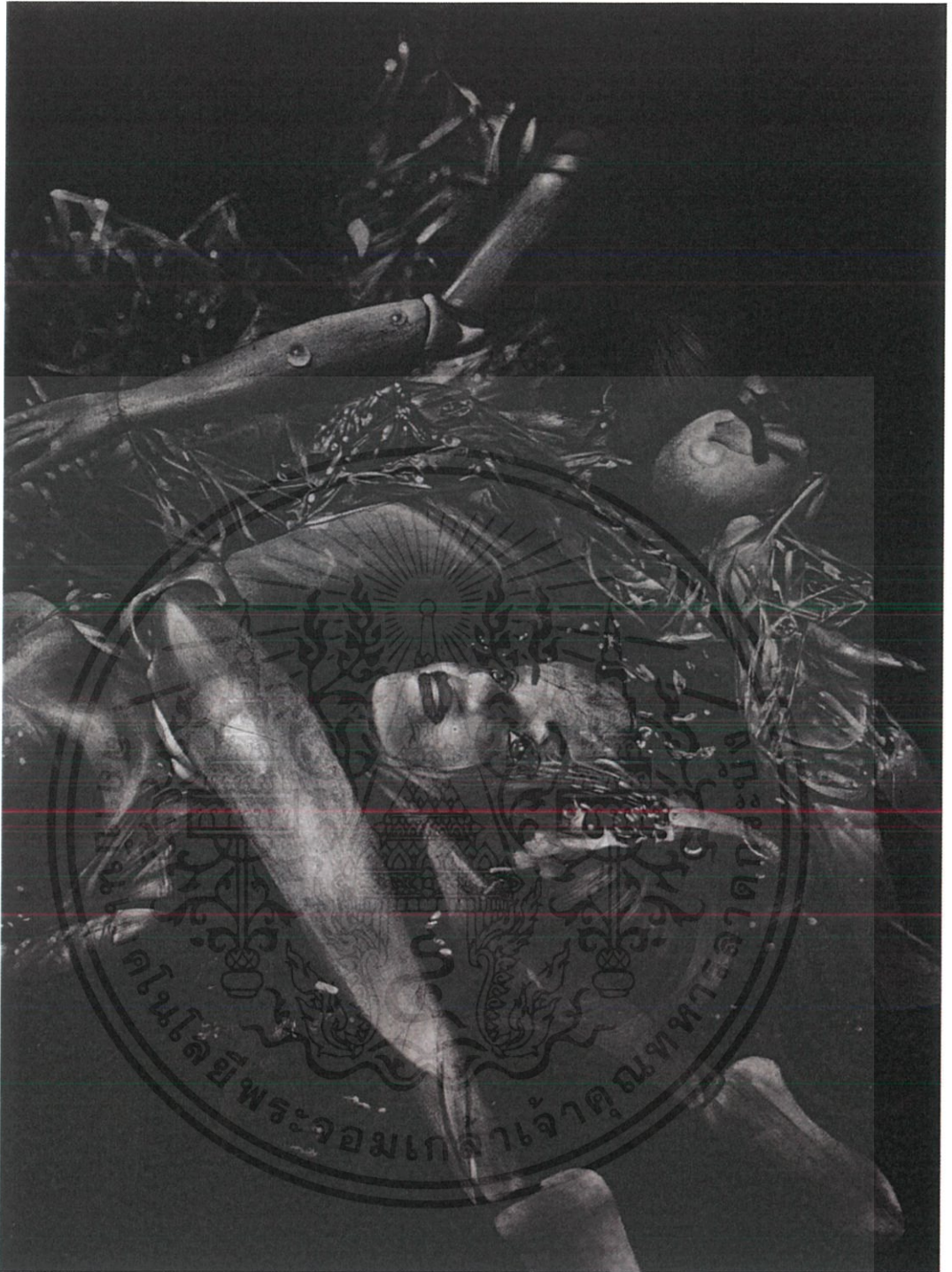

ชั้นที่ 3 อารมณ์ความรู้สึกของผู้ถูกรกระทำ

ชั้นที่ 4 อารมณ์ความรู้สึกของผู้ถูกรกระทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้นที่ 5 อารมณ์ความรู้สึกของผู้ถูกกระทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาว สุกฤษมี ศรีภัทรพงศ์
 วัน – เดือน – ปีเกิด 1 มีนาคม 2540
 วุฒิกการศึกษา ระดับประถมศึกษา-มัธยม โรงเรียนโพธิสาร
 ระดับปริญญาตรี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 ภาควิชา วิจิตรศิลป์
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
 ลาดกระบัง

เบอร์โทรศัพท์ 084-2939155
 อีเมล nattrikanatty@mail.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้